НАРОДНА АРМІЯ
25 грудня, 2015
#93 (5428)

БОРОТЬБА ЗА СВІДОМІСТЬ

Підрозділи цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України «воюють» за прихильність мешканців Донбасу, надаючи їм всебічну допомогу

стор. 5

«ПОНЯТТЯ «ВІЙСЬКОВЕ СПОРЯДЖЕННЯ» МАЄ СТАТИ ЕТАЛОНОМ ЯКОСТІ»

«Центр розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України створено задля виконання двох взаємопов'язаних завдань. Перше — це розробка нових, сучасних зразків одягу, взуття і спорядження, продуктових пайків за міжнародними стандартами та з урахуванням бойового досвіду, а друге — створення системи контролю якості розроблених зразків обмундирування», — розповів нашому журналісту начальник Центру підполковник Дмитро Марченко. За його словами наша армія поступово переходитиме на забезпечення за новими нормами — БЄК та БСК.

БЄК — це бойовий єдиний комплект, до якого входять сорок два найменування: від головних уборів до спорядження та засобів індивідуального захисту. Друга норма, бойовий спеціальний комплект налічує ще 29 позицій інвентарного речового майна.

Більше половини найменувань БЄКу вже прийнято на озброєння.

— При цьому ми сповідуємо просту ідеологію — армія має отримувати найкраще. Неприпустимо, коли звичайний туристичний рюкзак зручніший і виготовлений з більш якісних матеріалів, аніж його військовий аналог, — підкреслює Дмитро Марченко.

стор. 4

«ГАРЯЧА» НІЧ У МАР'ЇНЦІ

Понад чотири години тривав бій. За цей час бойовики п'ять разів запрошували перемир'я. Коли ж наша зброя замовкала, невдовзі бойовики знову відкривали прицільний вогонь

стор. 6

ЯК НІКА З ДРОГОБИЧА БОРОНИТЬ УКРАЇНСЬКІ ПІСКИ

Коли дівчина закінчила другий курс медучилища, відразу написала заяву на академічну відпустку та поїхала на війну. На передовій Ніка врятувала життя багатьом бійцям, а ще зустріла там своє кохання

стор. 7

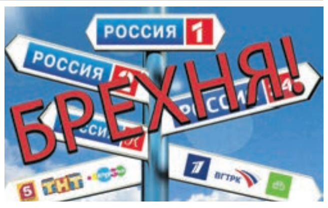
КВАРТИРНІ «АРГУМЕНТИ» ПРОТИ ПАТРІОТИЗМУ?!

З давніх-давен зрада для воїна є найбільшою ганьбою. Зрадників ненавидять навіть ті, кому вони служать

стор. 8

МОРОК РОСІЙСЬКОГО «АГІТПРОПУ»,

або Про інформаційне сміття з Кремля…

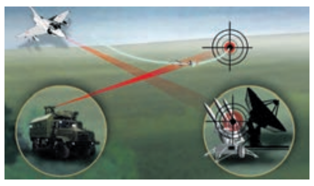
стор. 9

ВІЙСЬКОВІ ЛІКАРІ ПРИХИЛИЛИ ДО СЕБЕ МЕШКАНЦІВ ДОНБАСУ

У Красноармійську знають: «Хочеш, щоб тебе вилікували, звертайся до військових лікарів»

стор. 10

«КАШТАН» ЗАХИЩАЄ ОБ'ЄКТИ ВІД ВИСОКОТОЧНОЇ ЗБРОЇ

Мобільний автоматизований комплекс оптико-електронної протидії перенацілює ворожі ракети на фальшиві цілі

стор. 12

ЗБРОЙНІ СИЛИ РУМУНІЇ: ВІДМОВИЛИСЯ ВІД ПРИЗОВУ Й АКТИВНО ПЕРЕОЗБРОЮЮТЬСЯ

стор. 13

КРАЩІ АРМІЙСЬКІ СПОРТСМЕНИ 2015 РОКУ

Тільки поточного року армійці взяли участь у 286 міжнародних змаганнях та здобули 164 золотих, 160 срібних та 153 бронзові медалі

стор. 14

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:
УКРАЇНА Є ФОРПОСТОМ ДЕМОКРАТІЇ НА СХОДІ ЄВРОПИ, ЯК ІЗРАЇЛЬ — ФОРПОСТ ДЕМОКРАТІЇ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Президент України у промові в Кнесеті Держави Ізраїль наголосив, що російська агресія проти України — це війна не лише за територію, але й проти свободи і демократії. «Росія має велику територію. Це війна світоглядів. Це війна проти свободи і демократії. І Україна, й українці сьогодні захищають їх. Українці гинуть саме за свободу і демократію, виборюючи право Української держави самостійно визначати своє майбутнє. І майбутнє для України є європейський вибір. Він є незворотним», — зазначив Петро Порошенко.

Петро Порошенко висловив упевненість, що «український народ хоче бачити свою державу серед європейських демократій, політично вільних, економічно розвинутих та соціально успішних держав». При цьому зауважив, що українці «ані на мить не забувають про те, що європейська цивілізація, цивілізація Біблії, своєю появою зобов'язана в тому числі й потужному близькосхідному корінню».

«Сьогодні Україна є форпостом демократії на Сході Європи так само, як Ізраїль, є форпостом демократії на Близькому Сході. Подібно Ізраїлю Україна має сусіда, який заперечує саме наше право на існування. І так само, як і ви, найбільш за все ми прагнемо миру. Я вірю в мир», — сказав Президент України, повідомляє прес-служба глави держави.

Говорячи про агресію на Донбасі, Петро Порошенко зауважив, що Росія спрямовує туди регулярні війська та забезпечує їх найсучаснішим озброєнням, окремі види якого розроблені й використовуються винятково Росією. При цьому він зазначив, що «кремлівський режим підтримує й фінансує терористичну діяльність як у зоні конфлікту, так і на решті території України».

Глава української держави наголосив, що ці методи діяльності Росія випробовує не лише в Україні, а й в інших регіонах світу, зокрема й на Близькому Сході. «Під приводом боротьби з «Ісламською державою» російські літаки здійснюють бомбардування сил поміркованої сирійської опозиції. Жертвами цих бомбардувань стають ні в чому не винні цивільні, життя яких протягом останніх чотирьох років і так було сповнене стражданнями», — зазначив Петро Порошенко та застеріг щодо небезпечності завезених нещодавно російських ракетних комплексів «С-400», здатних суттєво вплинути на баланс сил у регіоні.

ПРЕЗИДЕНТСЬКЕ ПОДРУЖЖЯ ВІДВІДАЛО В ІЗРАЇЛЬСЬКОМУ ГОСПІТАЛІ ДОБРОВОЛЬЦЯ-МЕДИКА ЯНУ ЗІНКЕВИЧ

Петро і Марина Порошенко відвідали медика-волонтера Яну Зінкевич

Під час державного візиту до Ізраїлю Президент України разом з дружиною відвідали українську волонтерку-медика, командира батальйону «Госпітальєри» Яну Зінкевич, яка була важко травмована внаслідок автомобільної аварії і доставлена на лікування до Ізраїлю в лікарню «Шиба» у Тель-ха-Шомере, повідомляє прес-служба глави держави.

Подружжя Порошенків подарувало Яні освячені ікони Пантелеймона Цілителя та янгола-охоронця.

Спілкуючись з волонтеркою, Президент повідомив, що, за словами лікарів, процес одужання відбувається добре. «Ти — великий молодець. Ти стільки життів врятувала, що Господь має усе зробити, щоб у тебе все було добре», — сказав Петро Порошенко та додав: «Ти не уявляєш собі, яка хвиля солідарності зараз в Україні на підтримку тебе». Він також зазначив, що давно спостерігає за діяльністю «Госпітальєрів». «Пишаюся бути на чолі країни, де є такі молоді люди», — наголосив Президент.

«Ми й уся Україна будемо молитися за тебе. Ти така ще молода і вже стільки зробила для людей. Щастя, що в Україні є такі молоді люди», — сказала дружина Президента. Марина Порошенко також додала: «У тебе зараз одна задача — своїм прикладом показати, як треба одужувати».

Яна подякувала Президентові за нагороду та попросила главу держави приділити увагу всім патріотам, які були поранені на фронті, та родинам воїнів, які загинули за Україну.

Нагадаємо, що Президент України нагородив Яну Зінкевич орденом «За заслуги» ІІІ ступеня за її сумлінну героїчну працю медика-добровольця на передовій.

ДОСВІД НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ АРХІВАРІУСІВ ЗАПОЗИЧАЮТЬ ІНОЗЕМНІ КОЛЕГИ

На теренах СНД галузевий державний архів Міністерства оборони України є одним із найбільших. І справу тут свою знають. Тож, напевно, невипадково нещодавно до Києва навідалися військові архіваріуси з Республіки Казахстан, щоб запозичити український досвід ведення архівної справи. Начальник Центрального архіву Міністерства оборони Республіки Казахстан полковник Нургуль Каірденова зазначила, що в Україні архівній справі приділяють належну увагу. Зокрема, з держбюджету надходять кошти на фінансування поточних потреб, а приміщення, виділені під архів, відповідають необхідним умовам зберігання документації. В Казахстані роботи в цьому напрямі ще чимало. Втім їхнім фахівцям вдалося відцифрувати наявну документацію. Завдяки цьому збільшується термін експлуатації одиниць зберігання та пришвидшується робота з ними.

Своєю чергою директор Галузевого державного архіву Міністерства оборони України Василь Турчик проінформував казахстанських колег, що до їхньої установи також входять територіальні архівні відділи у Львові та Одесі. Загалом в архівах оборонного відомства є 10980 фондів, які містять майже 700 тисяч одиниць зберігання різних видів документів.

ЗАГАЛОМ В АРХІВАХ ОБОРОННОГО ВІДОМСТВА Є 10980 ФОНДІВ, ЯКІ МІСТЯТЬ МАЙЖЕ 700 ТИСЯЧ РІЗНИХ ВИДІВ ДОКУМЕНТІВ

Працівники військового архіву зазначають, що нині надходить чимало запитів від демобілізованих бійців, які виконували завдання в зоні проведення антитерористичної операції. Більшість їхніх звернень — прохання надати документи, які підтверджують їхню участь у бойових діях.

Провідний архівіст Людмила Нецька розповіла, що такий довідковий ажіотаж спричинений, мабуть, випадками, коли не чисті на руку особи підробляють документи та намагаються отримати посвідчення учасника бойових дій, а з ним і право на користування відповідними пільгами. Міністерство оборони України намагається перешкоджати шахрайству в цій сфері.

Користуючись нагодою, Василь Турчик привітав фахівців із професійним святом — Днем працівників архівних установ України, який щорічно відзначається 24 грудня, та побажав їм успіхів у їхній почесній та відповідальній справі.

Микола ФЕДОРКІВ

2015 РОКУ «УКРОБОРОНПРОМ» ВИГОТОВИВ РЕКОРДНУ КІЛЬКІСТЬ ОВТ

7 198 одиниць озброєння і військової техніки було виготовлено, модернізовано та відремонтовано Державним концерном «Укроборонпром» поточного року. Зокрема, підприємства, що входять до його складу, склали 673 бронемашини, 1830 одиниць ракетно-артилерійського озброєння, 3794 вузли та агрегати, 275 одиниць автомобільної техніки, 346 одиниць техніки зв'язку та шифрування тощо. А чистий прибуток за 9 місяців 2015 року становить 1,626 млрд грн проти 348 млн грн збитку торік. Такі дані оприлюднив генеральний директор концерну Роман Романов під час звітної прес-конференції, яка відбулася в одному з виробничих цехів ДП «Київський бронетанковий завод».

— Нам є чим пишатися: ми впроваджуємо у виробництво сучасні технології, виготовляємо новітню військову техніку і озброєння за світовими стандартами якості. Якщо минулого року ми переважно займалися модернізацією техніки радянських часів, то вже поточного зосередилися на виготовленні нових сучасних зразків. До речі, за результатами 2014 року «Укроборонпром» виконав державне оборонне замовлення на 100%, а 2015 року — зі значним випередженням графіка, — наголосив генеральний директор.

Сергій ВОРОНКОВ

БОЙОВИКИ ЗНЕХТУВАЛИ ДОМОВЛЕНОСТЯМИ

ПРО ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ НА ЧАС НОВОРІЧНИХ ТА РІЗДВЯНИХ СВЯТ

22 грудня на засіданні робочої групи з безпекових питань тристоронньої контактної групи за участю представників української сторони Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування сторін (СЦКК) в результаті тривалої дискусії була досягнута домовленість щодо додаткових заходів з припинення вогню. Згідно з нею, починаючи з опівночі 23 грудня і на весь період новорічних та різдвяних свят, передбачалося припинити вогонь вздовж усієї лінії розмежування, насамперед на 12 визначених пріоритетних ділянках для проведення розмінування

Крім цього, сторони домовилися про інші заходи безпеки для груп розмінування та ремонтних бригад у разі виникнення технологічних аварій на об'єктах життєзабезпечення в зоні конфлікту.

За погодженням усіх сторін переговорів ця домовленість набула офіційного характеру після заяви координатора робочої групи з безпекових питань — глави Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні Ертурула Апакана на заключному засіданні тристоронньої контактної групи, на яке були запрошені й представники самопроголошених республік, повідомляє Управління комунікацій та преси Міністерства оборони України.

Проте вже вранці 23 грудня бойовики обстріляли наші позиції з реактивних систем залпового вогню «Град» у районах населених пунктів Троїцьке та Богуславське. Крім того, бойовики вели обстріли з протитанкових ракетних комплексів, автоматичних гранатометів, снайперської та іншої стрілецької зброї в районах Гранітного, Опитного, Пісків, Майорська та Луганського. Українські військовослужбовці вогонь у відповідь не відкривали.

Про згадані порушення представник України в СЦКК негайно повідомив представників Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ та представника РФ у Спільному центрі.

Зухвале нехтування проросійською стороною досягнутими домовленостей не дозволило розпочати режим повномасштабного припинення вогню та приступити до розмінування 12 важливих об'єктів.

У зв'язку з цим українська сторона звернулася до Спеціальної моніторингової місії з проханням провести необхідне розслідування.

Збройні Сили України продовжують дотримуватися домовленостей щодо припинення вогню вздовж усієї лінії розмежування.

А напередодні бойовики проросійських незаконних збройних формувань чисельністю до однієї посиленої роти з бронетехнікою увійшли до н.п. Комінтернове, розташованого в «сірій зоні» неподалік Маріуполя.

За інформацією Прес-центру штабу АТО, на озброєнні бойовиків, окрім стрілецької зброї та гранатометів, є бойові броньовані машини, можливо, танки та інше важке озброєння, використання якого заборонене Мінськими домовленостями.

Цей промовистий випадок недотримання Мінських угод підконтрольними Кремлю незаконними збройними формуваннями є черговою провокацією проти сил АТО.

Окрім того, поблизу лінії розмежування сторін на Маріупольському напрямі ворог нарощує кількість озброєння, застосування якого заборонене Мінськими домовленостями.

Керівництвом АТО та підрозділів, які несуть службу на Маріупольському напрямі, вжиті усі заходи щодо недопущення ескалації конфлікту та оперативного реагування на можливу агресію з боку незаконних збройних формувань.

ВІЙСЬКОВІ САПЕРИ ЗНЕШКОДИЛИ НА ДОНБАСІ ПОНАД 26 ТИСЯЧ ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ ПРЕДМЕТІВ

Про це проінформував під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі речник Міністерства оборони України підполковник Олексій Чернобай.

Загалом з початку проведення антитерористичної операції військові сапери в зоні АТО знешкодили 26 тисяч 311 мін і саморобних вибухових пристроїв, розмінували 59 об'єктів, розчистили 585 кілометрів автомобільних доріг та 17 кілометрів залізничних колій.

У 2015 РОЦІ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ БУЛО ПРОВЕДЕНО УДВІЧІ БІЛЬШЕ ЗАХОДІВ БОЙОВОЇ ПІДГОТОВКИ, НІЖ У 2014-МУ

За 2015 рік у Збройних Силах України було проведено 508 заходів бойової підготовки, що удвічі більше, ніж у попередньому році (у 2014 році проведено 244 заходи бойової підготовки, 2013 — 185, 2012 — 206, 2011 — 199).

З них батальйонних тактичних навчань — 65 (у 2014 — 15, 2013 — 7, 2012 — 5, 2011 — 5).

Ротних тактичних навчань — 201 (у 2014 — 154, 2013 — 36, 2012 — 55, 2011 — 25).

Тактико-спеціальних навчань — 66 (у 2014 — 41, 2013 — 10, 2012 — 14, 2011 — 7).

Льотно-тактичних навчань — 21 (у 2014 — 6, 2013 — 14, 2012 — 4, 2011 — 2).

Особливу роль було приділено злагодженню бригад: проведено 15 бригадних (полкових) навчань (за період 2011–2014 років було проведено лише одне).

ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ НАШЕ ВІЙСЬКО

2015 року в межах завдань Національної ради реформ Міністерство оборони активно проводило заходи з реформування системи національної безпеки і оборони, спрямовані на створення сучасних і боєздатних Збройних Сил.

Поточного року було затверджено нову редакцію Воєнної доктрини України, опрацьовано та подано на розгляд уряду проекти Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки до 2020 року та Воєнно-медичної доктрини, повідомляє Управління преси та комунікації МО України.

Спільно з іноземними експертами завершується опрацювання Стратегічного оборонного бюлетеня України як програмної основи розвитку Збройних Сил та інших військових формувань.

Проведено оптимізацію структури Міноборони та Генерального штабу відповідно до стандартів НАТО.

Затверджено новий військово-адміністративний поділ України.

В умовах особливого періоду нарощено бойовий потенціал та створено необхідні угруповання Збройних Сил на загрозливих напрямках.

З урахуванням потреб АТО та відсічі можливій широкомасштабній агресії побудована принципово нова система управління.

Триває нарощування бойового складу Сухопутних військ, підвищення ударних спроможностей високомобільних десантних військ та створення Сил спеціальних операцій.

Значних змін зазнала система підготовки військ. Сьогодні вона включає індивідуальну підготовку всього призваного за мобілізацією особового складу та бойове злагодження підрозділів.

Також оборонне відомство перше і поки що єдине серед центральних органів виконавчої влади ввело в дію Антикорупційну програму на 2015–2017 роки.

Для просування реформ у матеріально-технічному забезпеченні Збройних Сил створено Раду реформ.

Серед інших досягнень — проведення електронних торгів, завдяки яким на кожній державній закупівлі зекономлено суттєві бюджетні кошти; розробка понад трьох десятків технічних умов предметів речового забезпечення за стандартами НАТО; створення за прикладом США Центру розвитку та супроводження матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил тощо.

З ПОЧАТКУ РОКУ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ БУЛО ПРИЙНЯТО НА ОЗБРОЄННЯ 18 НОВИХ ЗРАЗКІВ ОВТ

Ключовими напрямами подальшого реформування Міністерства оборони є створення єдиних систем логістики, комплектування персоналом, резервістами та оновлення системи підготовки військових фахівців.

Державні підприємства продовжують постачати Збройним Силам нове та модернізоване озброєння та військову техніку.

З початку року Збройними Силами було прийнято на озброєння 18 нових зразків ОВТ. Міністерством оборони укладено 105 контрактів і додаткових угод із державними підприємствами на загальну суму близько 5 мільярдів гривень.

З початку АТО розгорнута система технічного забезпечення Збройних Сил, яка дозволила відновити вже понад 34,5 тисячі одиниць озброєння та військової техніки, із яких більше 1,5 тисячі одиниць повернули до строю державні підприємства.

ДМИТРО МАРЧЕНКО, НАЧАЛЬНИК ЦЕНТРУ РОЗВИТКУ ТА СУПРОВОДЖЕННЯ МАТЕРІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ:

«ПОНЯТТЯ «ВІЙСЬКОВЕ СПОРЯДЖЕННЯ» МАЄ СТАТИ ЕТАЛОНОМ ЯКОСТІ»

Підполковник Дмитро Марченко із когорти захисників донецького аеропорту, бойовий офіцер-десантник, який наприкінці жовтня очолив у вітчизняному оборонному відомстві новостворену структуру — Центр розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України. Тож першим запитанням, на яке хотілося почути відповідь Дмитра Олександровича, було таке: на що можуть розраховувати українські солдати від команди, очолюваної вчорашнім «кіборгом»?

Підполковник Дмитро Марченко

— У бою в кожного бійця є свій сектор вогню, власна ділянка відповідальності, яку необхідно утримувати. Сектор відповідальності нашого центру — якісне матеріальне забезпечення воїнів української армії. Захисник Вітчизни не повинен думати, що йому одягнути і що він буде їсти. Дбати про це — наше завдання, це наша передова. Про якісне забезпечення і речовим майном, і харчуванням, яке відповідає загальноприйнятим в арміях провідних країн світу стандартам, маємо подбати ми.

— Але за військовою освітою ви не тиловик...

— Як і більшість офіцерів центру. Це — люди з військ, які мають бойовий досвід, тож кому краще за них знати, яким має бути спорядження бійця чи раціон харчування в бойових умовах? Ми знаємо, що потрібно змінювати. А команда цивільних фахівців центру має досвід такої роботи. Здебільшого це ті люди, які вже більше року разом із помічником Міністра оборони України Костянтином Лєсніком працюють над впровадженням нових норм забезпечення наших військовослужбовців, саме вони й започатковували проект реформування норм та стандартів речового забезпечення ЗС України, що згодом переформатувався у створення нашого центру.

— На сьогодні, за майже два місяці роботи центру, про які перші результати можна говорити?

— Насамперед варто зазначити, що про результати можна буде говорити тоді, коли вони стануть істотно відчутними у військах. Центр створено задля виконання двох взаємопов'язаних завдань. Перше — це розробка нових, сучасних зразків одягу, взуття і спорядження, продуктових пайків за міжнародними стандартами та з урахуванням бойового досвіду, а друге — створення системи контролю якості розроблених зразків обмундирування.

БЄК — ЦЕ БОЙОВИЙ ЄДИНИЙ КОМПЛЕКТ, ДО ЯКОГО ВХОДЯТЬ СОРОК ДВА НАЙМЕНУВАННЯ: ВІД ГОЛОВНИХ УБОРІВ, ОБМУНДИРУВАННЯ Й БІЛИЗНИ ДО ВЗУТТЯ, СПОРЯДЖЕННЯ ТА ЗАСОБІВ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ. ДРУГА НОРМА, БОЙОВИЙ СПЕЦІАЛЬНИЙ КОМПЛЕКТ НАЛІЧУЄ ЩЕ 29 ПОЗИЦІЙ ІНВЕНТАРНОГО РЕЧОВОГО МАЙНА

Що стосується першого, то на сьогодні вже затверджені дві норми забезпечення військовослужбовців Збройних Сил предметами бойового обмундирування та екіпірування. Тобто віднині наша армія поступово переходитиме на забезпечення за новими нормами — БЄК та БСК.

БЄК — це бойовий єдиний комплект, до якого входять сорок два найменування: від головних уборів, обмундирування й білизни до взуття, спорядження та засобів індивідуального захисту. Друга норма, бойовий спеціальний комплект налічує ще 29 позицій інвентарного речового майна.

Що стосується БЄКу, то більше половини його найменувань уже прийнято на озброєння. Тобто речі розроблено, вони пройшли експериментальне використання у військах, конструктивно вдосконалені з урахуванням зауважень та побажань, які надійшли від користувачів, на них прописані технічні умови, і частина з них вже закуповується для військ. При цьому, зазначу, ми насамперед працюємо над тими речами, які сьогодні найнеобхідніші на фронті.

— А що стосується якості?

— У цьому питанні ми сповідуємо категоричну ідеологію, вона дуже проста — армія має отримувати найкраще. Неприпустимо, коли звичайний туристичний рюкзак зручніший і виготовлений з більш якісних матеріалів, аніж його військовий аналог. Це нонсенс, коли через неякісні шви чи тканину транспортувальна сумка рветься в дорозі і в результаті боєць, який для мінування ворожого блокпоста переносить 20 кг тротилу, не може виконати завдання.

Тобто я хочу сказати, що вже із самого початку, з розробки кожної деталі ми закладаємо в технічні умови головне — якість. Причому якість у глобальному розумінні — що стосується не тільки матеріалів і виконання, а й ергономіки, зручності використання в реальних умовах.

Дуже багато в цьому плані ми співпрацюємо з нашими закордонними колегами, вивчаємо кращі напрацювання іноземних фахівців, які займаються розробками речового майна для армій країн-членів НАТО.

Для прикладу, зовсім недавно нас з робочим візитом відвідали гості з Німеччини, представники знаної в Європі компанії W.L.Gore & Associates. Відбулася дуже конструктивна розмова стосовно обміну досвідом щодо тенденцій розвитку світового ринку військового одягу, взуття та спорядження, контролю якості та подальшої співпраці за цими напрямами. І маю сказати, що задля налагодження системи контролю якості того речового майна, яке ми отримуємо від виробників, постачальників, нам ще потрібно чимало попрацювати.

— До недавнього часу на виробництві цим займалися військові представники...

— Військової приймомки більше не буде. З 1 січня інститут військових представників відмирає як клас. Здебільшого військова приймомка в тому вигляді, в якому вона існувала до недавнього часу, була відвертим атавізмом радянських часів. За нинішніх економічних обставин, в умовах ринкової економіки вона себе віджила ще 20 років тому, тож не дивно, що існуючи за інерцією, була неефективною.

— А що буде натомість?

— Натомість буде дуже жорсткий, з безапеляційними штрафними санкціями контроль за якістю кожної партії всього, що постачається війську. Ми дійдемо до того, що поняття «українське військове спорядження» стане еталоном якості.

— І яким чином ви сподіваєтеся цього досягти?

— Нині в регіонах — в Харкові, Одесі, Києві та Хмельницькому — створюються територіальні відділи контролю якості речового майна. Штатний персонал кожного відділу — п'ятеро військових та двоє цивільних. На військові посади ми відбираємо офіцерів, які пройшли АТО та розуміють ціну неякісного обмундирування. Цивільні — це здебільшого місцеві волонтери, люди, яким довіряють місцеві громади і які вже багато зробили задля допомоги нашим Збройним Силам. На них і покладатиметься завдання щодо контролю якості.

Відбуватиметься все таким чином. Постачальник відвантажує чергову партію майна на склад. Посадовці відділу на власний розсуд відбирають певний відсоток речей для перевірки, сховище зачиняється і опечатується. Далі — відібрані речі передаються в незалежну лабораторію для дослідження. При цьому проведення всіх необхідних лабораторних процедур згідно з договором на постачання оплачується постачальником. Заздалегідь «домовитися» з лабораторією постачальнику не вдасться, оскільки він не знатиме, в якій саме з лабораторій проводитиметься експертиза. За її висновками ми або прийматимемо відповідну партію майна, або ж зі штрафними санкціями повертатимемо її виробнику. Тож мушу сказати, що вже зараз, знаючи про нові умови контролю якості з боку Міністерства оборони, більшість постачальників по-новому починають ставитися до контролю за якістю тієї продукції, яку вони виготовляють для війська...

— Що ж, дякую вам за розмову і зичу успіхів у ваших починаннях.

Бесіду вів Іван Ступак

У 2016 році бойовим єдиним комплектом в першу чергу будуть забезпечені підрозділи ВДВ і спецназу

Доставка гуманітарної допомоги в с. Зайцеве Горлівського району Донецької області. Листопад 2015 рік.

Населений пункт Бердянське. Групою ЦВС проводиться відновлення постачання питної води. Листопад 2015 рік.

БОРОТЬБА ЗА СВІДОМІСТЬ

Підрозділи цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України «воюють» за прихильність мешканців Донбасу, надаючи їм всебічну допомогу

Однією з умов, яка дозволить нам відстояти цілісність і незалежність країни, є перемога у війні за прихильність мешканців Донбасу. Від ступеня довіри тамтешніх мешканців до силових структур України безпосередньо залежатимуть також і терміни проведення АТО, втрати серед військовослужбовців та цивільного населення, час переходу до звичного мирного життя громадян України — мешканців Луганської і Донецької областей. Це є аксіомою для будь-яких збройних конфліктів. Ключову роль у цьому контексті відіграють підрозділи цивільно-військового співробітництва.

Управління цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України (ЦВС, англійською — CIMIC — **авт.**) розпочало свою діяльність наприкінці 2014 року в складі 14 осіб. Створення такого підрозділу є вимогою часу. Адже при звільненні окупованих територій Донбасу українські військові зіткнулися з ворожими настроями тамтешніх мешканців.

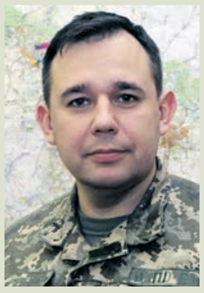
— Збройні Сили на той час не були готові виконувати завдання в умовах цивільного середовища. У бойових статутах нічого не сказано про проведення операцій із врахуванням присутності цивільного населення, — розповідає начальник Управління цивільно-військового співробітництва ЗС України полковник Олексій Ноздрачов.

У травні минулого року було започатковано пілотний проект цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України. На той час у зоні проведення антитерористичної операції діяли лише дві групи ЦВС — на півдні Херсонської області та на заході Донецької. — Функціонування системи ЦВС давно не новинка в арміях країн-членів НАТО та країн Заходу загалом. Її ефективність, результативність та доцільність перевірено в багатьох міжнародних операціях під егідою ООН та НАТО, — розповідає полковник Олексій Ноздрачов. — Тому в процесі створення та налагодження системи ЦВС у нашому війську ми зверталися до досвіду та напрацювань, які мають Великобританія, США, Канада, Нідерланди та країни Скандинавії. Саме вони є законодавцями стандартів цивільно-військового співробітництва НАТО. Їхній досвід в колишніх республіках Югославії, Іраку, Афганістані та країнах Африки є дуже цінним та являє собою чіткий, відпрацьований механізм взаємодії військового та цивільного компонента під час збройного конфлікту.

До складу підрозділу ЦВС увійшли офіцери, які мали досвід такої роботи, набутий під час виконання завдань у складі Багатонаціональних сил в Іраку та інших миротворчих операціях. Основні зусилля груп у зоні АТО були зосереджені на трьох напрямах: наданні допомоги цивільному населенню, організації взаємодії військових формувань з місцевими органами влади, а також на сприянні підрозділам Збройних Сил України.

Проводячи паралель між діяльністю у складі Багатонаціональних сил в Іраку та специфікою виконання завдань у зоні АТО, фахівці підрозділу ЦВС одразу відзначили суттєву різницю. Адже у виконанні завдань CIMIC важливу роль відіграє наявність у командирів певних ресурсів. Наприклад, якщо в Іраку командир українського миротворчого контингенту мав у розпорядженні щомісячний запас у 200 тисяч доларів, що надходив від Багатонаціональних сил та уряду США, а також багатомільйонні гранди на будівництво та відбудову інфраструктури населених пунктів у своїй зоні відповідальності, то в зоні проведення АТО в командирів такий ресурс відсутній.

Начальник Управління цивільно-військового співробітництва ЗС України полковник Олексій Ноздрачов:

— У процесі створення та налагодження системи ЦВС у нашому війську ми зверталися до досвіду та напрацювань, які мають Великобританія, США, Канада, Нідерланди та країни Скандинавії. Саме вони є законодавцями стандартів цивільно-військового співробітництва НАТО.

Тому офіцери підрозділів ЦВС активно працюють над залученням ресурсів міжнародних організацій та неурядових громадських об'єднань, державних структур для відновлення інфраструктури Донбасу. Зокрема, на сьогодні вже налагоджена тісна співпраця з міжнародними організаціями «Лікарі без кордонів», «Данська рада у справах біженців», «Данська рада з питань розмінування», всіма департаментами ООН, Міжнародним комітетом Червоного Хреста, волонтерськими організаціями України та міста, завдяки яким надається допомога мешканцям Донбасу.

— Нині в зоні АТО працюють 12 груп ЦВС загальною кількістю близько 90 осіб. Додатково відкриті два об'єднані центри ЦВС в Маріуполі та Северодонецьку. Формуємо групи ЦВС у бригадах, які працюватимуть з цивільним населенням у районі виконання завдань бригадою, — розповідає полковник Ноздрачов. — На сьогодні ми адаптували цю систему до порядку планування та прийняття рішень керівниками секторів та командирами бригад. Наші офіцери працюють як радники командирів усіх рівнів.

Обираючи зону зосередження зусиль, ЦВС проводить соціальний огляд із залученням державних та міжнародних організацій. Визначаються населені пункти, в яких спостерігається найменша підтримка Збройних Сил і України на цей час. Там групи ЦВС працюють найактивніше.

— Пригадую, коли зайшли в щойно звільнену Красногорівку, зіткнулися з ненавистю місцевих мешканців до наших військовослужбовців. Навколо все було зруйновано. У людей не залишилося елементарних умов для проживання. Вони сховалися в бомбосховищі музичної школи, боялися вийти та були впевнені, що ми прийшли їх убивати та їсти їхніх дітей, — розповідав Олексій Ноздрачов. — Ми активізувалися для відновлення інфраструктури міста та створення умов для нормальної життєдіяльності його мешканців. Налагодилися стосунки й з місцевим населенням.

Нещодавно завершився один із гуманітарних проектів, під час якого діти музичної школи Красногорівки відвідали з концертами Київ та Львів. Після спілкування зі своїми однолітками з інших областей вони майже переродилися. У них розкрилися очі на те, що відбувалося в них удома, — розповідає полковник Ноздрачов.

За статистикою представників ЦВС, на початку їхньої діяльності наших військових підтримували на звільнених територіях Донбасу не більше 30 відсотків населення. З початком відновлення мирного життя рівень довіри населення зріс майже до 70–80 відсотків.

— Наші військовослужбовці ЦВС працюють як у «сірій зоні», так і вздовж лінії зіткнення. Окрім цього, групи ЦВС докладають чимало зусиль для звільнення українських військовослужбовців із полону. Силами ЦВС звільнено 13 військовослужбовців ЗС та МВС України, — розповідає офіцер.

Готують фахівців ЦВС на базі Навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності Національного університету оборони України ім. І.Черняховського. Впродовж 2015 року було проведено 12 курсів підготовки, у 10 з яких брали участь фахівці ЦВС НАТО або ЗС США. Також започатковані пілотні проекти підготовки безпосередньо в зоні АТО.

— Частиною курсу підготовки офіцерів ЦВС є так звані заняття «Броньований розум», до яких залучаються викладати майстри спорту України та психологи. Вони навчають військовослужбовців правильних дій у критичних ситуаціях. Ті, хто пройшов цей курс, зараховуються до складу груп ЦВС у пріоритетному порядку, — розповідає офіцер.

НА ПОЧАТКУ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ЦВС НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ, НА ЗВІЛЬНЕНИХ ТЕРИТОРІЯХ ДОНБАСУ, ПІДТРИМУВАЛИ НЕ БІЛЬШЕ 30% НАСЕЛЕННЯ. ЗАРАЗ МАЙЖЕ 70–80%

Загалом за період діяльності ЦВС залучено більше 1 тисячі тонн гуманітарних вантажів для цивільного населення Донецької та Луганської областей. Реалізовано чимало інфраструктурних проектів. Підрозділи ЦВС надають допомогу в евакуації дітей із зони конфлікту та їхньому облаштуванні на новому місці. Також групи ЦВС допомагають здійснювати пошук та евакуацію тіл загиблих військовослужбовців. За час діяльності груп ЦВС у зоні АТО ексгумовано та передано органам МВС (у морги) 660 тіл загиблих представників силових структур України.

Вадим КОВАЛЬОВ

Боєць з позивним «Псих» за кулеметом «Дракон»

«ГАРЯЧА» НІЧ У МАР'ЇНЦІ

Понад чотири години тривав бій. За цей час бойовики п'ять разів запрошували перемир'я. Коли ж наша зброя замовкала, невдовзі бойовики знову відкривали прицільний вогонь

Проросійські бойовики нехтують Мінськими домовленостями і продовжують обстріли позицій підрозділів Збройних Сил України фактично по всій лінії розмежування. Журналіст «Народної армії» нещодавно побував на «нульових» позиціях у районі Мар'їнки, де тримають оборону підрозділи 14-ї окремої механізованої бригади. Про «спекотну» ніч на одній із ділянок лінії розмежування пліч-о-пліч із захисниками України його спецрепортаж.

Прибули на командно-спостережний пункт одного із підрозділів 14-ї. Тільки-но ми розмістилися, як нічну тишу почали розривати кулі ворожих снайперів та кулеметні черги. Незабаром до них приєдналися АГСи, зенітки та СПГ. На тлі нічного неба з'явилися яскраві лінії від трасуючих куль. За кілька хвилин ворог спеціальними боєприпасами освітив усе небо над нами. В повітрі запахло порохом…

Командир роти з позивним «Панда» на своєму КСП приймав доповіді від кожної з позицій. Він оцінив обстановку та віддав наказ на вогонь у відповідь.

— Це звичайний постріл від РПГ, — розповідає заступник комроти з позивним «Ураган». — На нього бойовики різними способами приєднують ВОГи, гранати тощо. На самому боєприпасі стоїть самоліквідатор, який підриває його на відстані 500 метрів. «Сепари» стріляють ними під кутом 45 градусів. Постріл вибухає в повітрі та має більший радіус ураження. Іноді встановлюють туди ємність із палаючою рідиною, що може спричинити пожежу.

Ми із офіцером бригади зняли свої «калаші» із запобіжників та короткими перебіжками вийшли на передову позицію під назвою «Матроси». Від неї до позицій бойовиків щось із чотири сотні метрів.

— Знову гатять, у відкриту підійти не наважуються, знають, що ми їх одразу «покосимо», — говорить воїн із позивним «Малюк», який веде спостереження за діями ворога.

У бліндажі бійці розповіли, до чого вдаються так звані «ополченці». Їхні ватажки напоюють до нестями місцевих із окупованих сіл та відправляють їх у наш бік. Якщо вони пройдуть без «пригод», не підірвавшись на міні чи розтяжці, то цим маршрутом обов'язково вночі спробують пролізти диверсанти.

Під час спостереження за ходом бою в «нічник» було добре видно, як у темряві раптово загоряється вогник — це отвір амбразури чи дзоту. Щойно наші засікли цю позицію, воїн із позивним «Ведмідь» ударив по ній з АГС-17. За довгою та влучною чергою бойовики його теж засікли, показавши своїм гранатометникам позицію трасерами... «Ведмідь» — стріляний воїн, тому швидко змінив позицію.

НА ПОСТРІЛ ВІД РПГ БОЙОВИКИ ПРИЄДНУЮТЬ ВОГИ, ГРАНАТИ ТОЩО. НА БОЄПРИПАСІ СТОЇТЬ САМОЛІКВІДАТОР. ПОСТРІЛ ВИБУХАЄ В ПОВІТРІ ТА МАЄ БІЛЬШИЙ РАДІУС УРАЖЕННЯ

Незабаром вогонь стих… Ми разом із супроводжуючими повернулися на КСП.

Буквально за п'ять хвилин надійшла інформація, що позицію «Матросів» обстріляли з тилу…

— Диверсанти тут працювати не можуть, адже крізь нашу лінію оборони вони не пройдуть. Це хтось із місцевих перевертнів. Удень вони начебто мирні мешканці, а вночі підступно стріляють у спину українським військовим, — говорить прес-офіцер з'єднання лейтенант Владислав Якушев. — Нещодавно в покинутому будинку неподалік одного з ВОПів ми знайшли саморобний вибуховий пристрій. Мобільний телефон із виведеними контактами, дві протипіхотні міни, кілька РПГ та три тротилові шашки — це точно їхня робота. Смертоносний механізм мав спрацювати після телефонного дзвінка. На щастя, ми його своєчасно знешкодили.

За його словами, також було чимало випадків, коли місцеві пияки та колишні ув'язнені приносили нашим бійцям вибухівку. Вони говорили, що випадково її знайшли. Насправді «сепари» так ховають свої арсенали і платять їм за послуги зберігання. Коли термін «договору» спливає, а гроші припиняють платити, горе-«комерсанти» зі страху несуть вибухівку до нас.

Отримавши порцію вогню, бойовики попросили перемир'я. З української сторони затихла вся зброя. Проте за кілька хвилин «сепари» знову прицільно вдарили по позиціях 14-ї. Від вибуху ворожого реактивного снаряда на околиці Мар'їнки запалав один із будинків. На щастя, ніхто з місцевих не постраждав.

Раптом на КСП надійшла оперативна інформація, що в напрямку одного з підрозділів «Нічних демонів» (інший підрозділ бригади) висувається ворожа бронетехніка.

— ПТУРи та РПГ — до бою, — крикнув у радіостанцію ротний з позивним «Койот».

— Хай тільки спробують вийти їхні бронемашини, не раз уже бачили, як вони горять, — спостерігаючи в темряві говорить ротний «Койот».

Після кількох хвилин потужного вогню у відповідь настала тривожна тиша… Взяв прилад нічного бачення і помітив легеньке світло фар у лісосмузі. Від бійців почув, що це найімовірніше «сепари» збирають своїх поранених. Ворожа «броня» цього разу так і не ризикнула атакувати...

…Понад чотири години тривало вогневе зіткнення в Мар'їнці, за цей час бойовики п'ять разів запрошували перемир'я. Коли ж наша зброя замовкала, невдовзі бойовики знову відкривали прицільний вогонь.

Під ранок запанувала тиша. «Гаряча» ніч минула без втрат з нашого боку…

Валентин ШЕВЧЕНКО

ДОНЕЦЬКІ ПІСКИ — ЯК ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ

До війни на Донбасі селище Піски налічувало близько п'яти тисяч мешканців. Населений пункт розташований у мальовничій місцевості. Від Донецька його відділяють лише кілька кілометрів. Раніше мати тут нерухомість вважалося престижним. Тому чимало представників забезпечених городян з обласного центру будували тут свої маєтки. Війна перетворила це елітне місце на руїни. Йдучи безлюдними вулицями Пісків, я не побачив жодної вцілілої будівлі. Сьогодні тут наші оборонні позиції тримають підрозділи 93-ї окремої механізованої бригади. У них складне завдання, адже населений пункт межує із зруйнованим донецьким аеропортом. Позиції бойовиків тут добре видно без бінокля.

Вночі бойовики чотири години гатили по наших оборонцях. Вогонь вщух лише о 5-й ранку. Вдень обстріли з боку ворога продовжилися.

Заступник командира взводу Сергій розповів, що днями повернувся з відпустки, а за час його відсутності на передовій нічого не змінилося. Бойовики і далі регулярно провокують наших бійців на ескалацію конфлікту. Стрільба ведеться переважно зі стрілецької зброї з дистанції 300–500 метрів.

Сергій свого часу служив у внутрішніх військах у Воркуті. 1997 року повернувся на рідну Україну. Коли прийшла повістка з військкомату, вагань не було. Попри застереження рідних, він сьогодні воює на Донбасі.

— Українці війни не хочуть. Ми відстоюємо свою рідну землю. В цьому мене підтримують і друзі, які залишилися в Росії, — каже Сергій.

Того дня густий туман не дозволив журналістам розгледіти злітну смугу донецького аеропорту та сфотографувати її.

— Це добре, що нині туман, снайпер не працює, тому ми можемо відносно вільно пересуватися між позиціями наших підрозділів. В ясну погоду з цієї точки добре видно зруйнований термінал аеропорту. Зрозуміло, що і ворогу добре видно наші позиції, тому в ясну погоду пересуваємось тільки перебіжками, — розповів один із оборонців Пісків.

Далі нас провели до будівлі місцевої школи. Перед нами постала жахлива картина. Майно розграбоване, будівля зруйнована. В кабінеті фізики на вчительському столі декілька колб, ваги та розбиті прилади. Вцілілі підручники зі шкільної бібліотеки військові відвезли до шкіл сусідніх містечок. Поруч зі школою Будинок юного натураліста та Донецький інститут агропромислового виробництва. Із початком війни і там життя зупинилося. Коли сюди заходили українські захисники, бойовики поспіхом залишали свої позиції та вивозили награбоване.

— Вони не змогли все вивезти, тому нищили те, що залишалося. А після їхнього відступу за справу взялися деякі місцеві мародери. Обстріли з «Градів» з боку Донецька остаточно зробили Піски непридатними для життя, — розповів прес-офіцер бригади.

Коли селище почали регулярно обстрілювати, переважна більшість мешканців селища виїхала. Нині тут залишилося лише декілька десятків жителів. Здебільшого з них — люди літнього віку. В однієї жіночки дуже хворий син, якого вона доглядає. Решта вирішили не залишати домівки, в яких прожили все своє життя.

Сьогодні мешканці Пісків виживають тільки завдяки допомозі наших захисників. Адже магазинів тут вже давно немає. Військові регулярно всіх відвідують, діляться із ними харчами, допомагають із ліками тощо. Ці люди, напевно, більше за всіх сьогодні бажають, аби війна на Донбасі закінчилася. Тільки тоді в Піски та інші селища і містечка шахтарського краю повернеться життя.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

ДИВІЗІОН ВОЛОДИМИРА ГЕРЛЯНДА

Героїчно стримуючи ворога під Вуглегірськом та Дебальцевим протитанкісти знищили чимало ворожої бронетехніки та забезпечили відхід наших підрозділів

Коли командир протитанкового дивізіону 44-ї артилерійської бригади підполковник Володимир Герлянд отримав наказ висунутися в район Костянтинівки, він добре розумів, що ввірений йому підрозділ триматиме оборону на одній із найгарячіших ділянок уздовж лінії зіткнення із проросійськими бойовиками від Горлівки до Вуглегірська.

І хоча в дивізіоні на триста мобілізованих було тільки чотири кадрові офіцери, командир підрозділу був упевнений — хлопці не підведуть.

Уже в середині січня 2015-го, коли противник укотре намагався відсунути блокпости 57-ї омбр, протитанкісти потужно відповіли ворогу.

Одного ранку бойовикам все ж таки вдалося впритул підійти до наших позицій, а згодом бої перенеслися вже на околиці Вуглегірська.

— Командир батареї капітан Боровньов разом із особовим складом протягом трьох діб вів бій, перебуваючи в оточенні, — розповідає підполковник Володимир Герлянд. — Чотири з 15 ворожих танків були знищені на підступах до міста. Втрати були й у нас — одна машина батареї протитанкових керованих ракет «Штурм-С» та її екіпаж.

За словами командира дивізіону, їх атакували не місцеві добровольці, а добре підготовлені російські військовослужбовці. Ворог діяв потужно й винахідливо. Вдаючи з себе електриків, ворожі диверсанти підступно встановили на стовпах відеокамери. Тож противник добре знав, що відбувалося на наших позиціях, скільки і яка в нас техніка. А сили були нерівні.

На третю добу, коли майже вся техніка батареї капітана Боровньова була знищена, боєприпаси закінчилися, підрозділ вирішив прорвати кільце та вийти в бік Дебальцевого. І нашим протитанкістам вдалося вирватися з оточення.

Одночасно з подіями у Вуглегірську командир протитанкового дивізіону отримав нове завдання — висунути протитанковий резерв у бік Дебальцевого та перекрити підступи до Логвинового, де ворог планував зімкнути кільце.

Доброму артилеристові властивий математичний склад розуму, тож командир підрозділу після прибуття у визначений район миттєво оцінив ситуацію.

Підполковник Володимир Герлянд

— Щоб відбити потужні атаки ворога, слід було підготувати декілька рубежів оборони. Відстань між Дебальцевим і Логвиновим становить 15–20 км. Утримати танки противника гарматами МТ-12 було нереально, — пригадує підполковник Володимир Герлянд. — У цьому випадку наш підрозділ ризикував бути знищеним ще до того, як розвернувся б у бойове положення. Та й дальність стрільби гармати МТ-12 майже вдвічі менша за постріл танка.

Тож командир дивізіону зробив ставку на батарею сучасних протитанкових ракетних комплексів «Штурм-С» під керівництвом командира батареї капітана Семіженка, які здатні знищувати броньовані цілі противника керованими ракетами на відстані до 5 км.

— На той момент я міг розмістити на небезпечних танкових напрямках п'ять «Штурмів», які й стали на вогневі позиції в районі Луганського, прикривши Логвинове, — розповідає офіцер.

Протитанкістів прикривали колеги з Дівичок, які за 200 метрів від їхнього «опорника» підготували позицію для гаубичної артилерії Д-30.

Противника чекали близько тижня. Бойовики діяли обережно одним-двома танками, промацуючи оборону та намагаючись обійти позиції артилеристів. При цьому противник вів щільний мінометний обстріл наших позицій. У підсумку, намагаючись пробитися на цій ділянці, бойовики втратили 4 танки, 2 БМП й іншу техніку, так і не зрозумівши, звідки по них вели вогонь. Утримання ворога на цій ділянці неабияк допомогло захисникам Дебальцевого вийти з оточення російсько-терористичних військ.

Після цих подій близько сорока протитанкістів були представлені до нагород. А батарея капітана Семіженка отримала грошову винагороду за знищену ворожу техніку — 240 тисяч гривень.

Нині командир протитанкового дивізіону підполковник Володимир Герлянд навчається в Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського. Розповідаючи про ті події, офіцер із сумом згадує загиблий екіпаж «Штурму» при обороні Вуглегірська, молодшого сержанта Молодику, який загинув під час бойових дій під Горлівкою. Цей боєць безстрашно вів вогонь по колоні противника та особисто знищив дві ворожі бойові машини…

Те, що протитанкістам 44-ї артилерійської бригади вдалося зупинити гарматами МТ-12 сучасні танки Т-90 під Вуглегірськом, свідчить про їхню професійність та мужність. За мінімальних втрат вони виконали максимум поставлених завдань.

Вадим КОВАЛЬОВ

ЯК НІКА З ДРОГОБИЧА БОРОНИТЬ УКРАЇНСЬКІ ПІСКИ

Коли дівчина закінчила другий курс медучилища, відразу написала заяву на академічну відпустку та поїхала на війну. На передовій Ніка врятувала життя багатьом бійцям, а ще зустріла там своє кохання

У великодній тиждень у Пісках було справжнє пекло, бойовики постійно гатили по наших позиціях з важкої артилерії, застосовували навіть запалюючі боєприпаси. Все довкола горіло…

— Коли довела пораненого воїна до медичного авто, необхідно було повертатися на позиції «дорогою смерті», яку повністю прострілювали бойовики, — розповідає санітарний інструктор 93-ї окремої механізованої бригади з позивним «Ніка» про один із епізодів війни на Донбасі. — Було страшно. Я повзла по калюжах, притискаючись від трасувальних куль до землі. У той момент мені зателефонувала мама… Відповісти я не змогла, проте її дзвінок надав мені сил повзти далі, аби рятувати життя пораненим бійцям…

Я ПОВЗЛА ПО КАЛЮЖАХ, ПРИТИСКАЮЧИСЬ ВІД ТРАСУВАЛЬНИХ КУЛЬ ДО ЗЕМЛІ. У ТОЙ МОМЕНТ МЕНІ ЗАТЕЛЕФОНУВАЛА МАМА… ВІДПОВІСТИ Я НЕ ЗМОГЛА, ПРОТЕ ЇЇ ДЗВІНОК НАДАВ МЕНІ СИЛ ПОВЗТИ ДАЛІ

Цю сміливу дівчину звати Вероніка, вона родом зі старовинного та мальовничого містечка Дрогобич, що на Львівщині. Її батьки за фахом теж медики. На жаль, кілька років тому батько, який проходив службу санітарним інструктором в окремому полку спеціального призначення, трагічно загинув під час виконання службових обов'язків.

З дитинства Вероніка прагнула продовжити сімейну справу та теж стати лікарем. Проте за сімейними обставинами навчання в медичному університеті довелося відкласти до кращих часів. Натомість вона вступила до Дрогобицького медичного училища.

«Гарячі» події на Донбасі не давали спокою Вероніці. Вона чула, що на передовій дуже потрібні медики. Коли Ніка закінчила другий курс, написала заяву на академічну відпустку та поїхала на передову. Спочатку вона служила санінструктором у добровольчому підрозділі «Карпатська Січ», а згодом підписала контракт у 93-й бригаді.

Ця дівчина багато разів була в дуже небезпечних ситуаціях. Вона ризикувала власним життям заради спасіння життя наших поранених бійців.

Санітарний інструктор 93-ї окремої механізованої бригади з позивним «Ніка»

— Особливо важким був пасхальний тиждень та літня кампанія. Ми тоді майже не спали, завжди були в повній бойовій готовності, а «броніки» стали частиною нас. Постійні атаки, обстріли, поранені, загиблі — це жахливі спогади. Тоді в Пісках бракувало медиків, медичного транспорту, медичні набори носили в пакетах. Це вже пізніше нас забезпечили спеціальними рюкзаками, транспортом, — пригадує Вероніка.

Саме у Пісках, на самісінькому передньому краї, де майже ніколи не вщухають постріли та вибухи, Вероніка зустріла коханого чоловіка Євгена. Він — корінний кримчанин і після анексії півострова добровольцем пішов до війська захищати Україну.

— Ми познайомилися в червні, тоді протягом чотирьох днів нас майже безперервно обстрілювали та штурмували бойовики, — розповідає «Ніка». — Командир підрозділу приставив Євгена до мене охоронцем, аби захищати від диверсантів та допомагати евакуювати «300-х». Наше знайомство переросло в палке кохання. У відпустці ми одружилися та знову приїхали в Піски.

— Нині, попри відносне затишшя, роботи не бракує. Прийшли холоди, з'явився мокрий сніг, і хлопці почали часто хворіти, — розповідає «Ніка». — А загалом усе гаразд, я на своєму місці, я тут потрібна. Вечорами сиджу за підручниками й готуюся до вступних іспитів до медуніверситету. Вірю: ми переможемо в боротьбі за свою незалежність і краще майбутнє. І мені вдасться втілити свою мрію — стати лікарем.

Валентин ШЕВЧЕНКО

КВАРТИРНІ «АРГУМЕНТИ» ПРОТИ ПАТРІОТИЗМУ?!

З давніх-давен зрада для воїна є найбільшою ганьбою. Зрадників ненавидять навіть ті, кому вони служать

Син мого шкільного товариша Анатолій (прізвище з етичних причин не називаю) після закінчення військового вишу розпочав офіцерську кар'єру в Севастополі — у штабі Військово-Морських Сил України. У 2013-му отримав чергове звання капітана III рангу і квартиру. Тож батьковій радості не було меж!

Коли ж у Криму з'явилися «зелені чоловічки», Анатолій «пробився» на прийом до адмірала Березовського, який перейшов на бік Росії. Про що він розмовляв з адміралом — невідомо, але вже у травні 2014 року Анатолій був призначений на вищу посаду.

Про цей випадок довідався випадково від колишнього однокурсника по військовому училищу, який проживає в Севастополі. Коли влітку зустрівся з батьком Анатолія, то, звісно, поцікавився життям сина, мовляв, як там йому служиться «матінці-Росії».

— Толя міг залишити Севастополь і перебратися на материкову Україну, — трохи подумавши, відповів мій співрозмовник. — Але де б він жив на новому місці служби? Адже більшість українських моряків мешкають, де довелося, і навіть не сподіваються отримати житло найближчим часом. До того ж у сина грошове забезпечення в кілька разів вище, ніж у колишніх колег.

А я йому у відповідь нагадав початок 90-х, коли тисячі офіцерів-українців, які проходили службу на теренах Росії, зокрема в Москві, Ленінграді, залишали квартири і поверталися додому. Колишній однокласник посміхнувся:

— То вони й досі поневіряються по чужих кутках. Кому сьогодні потрібен патріотизм?..

Прикро, але факт: квартирними «аргументами» керувалися чимало українських офіцерів, які проходили службу на Кримському півострові і для яких дах над головою виявився дорожчим за Батьківщину.

Серед них є чимало офіцерів, росіян за походженням, для яких українська земля ніколи не була рідною. Деякі з них сьогодні кажуть, що вчинили так, керуючись патріотичними почуттями до історичної Батьківщини. Лицемірять. Бо хто їм заважав виїхати ще до відомих подій у Криму та служити їй вірою і правдою? 1991-го, коли потрібно було робити вибір, багато офіцерів, етнічних росіян, які проходили службу на теренах України, так і зробили. І ніхто їм за це не нарікав.

Усі розмови тепер уже колишніх українських офіцерів, які честь і гідність проміняли на квартири, посади і грошове забезпечення, є звичайним намаганням виправдати себе в очах колишніх товаришів по службі. І якщо завтра хтось запропонує їм кращі житлові умови, вищі посади, то, я впевнений, вони вкотре оберуть нових господарів. Загалом, за словами народного депутата України Антона Геращенка, на вірність Росії присягнули понад 6 тисяч українських військовослужбовців, які проходили службу на сонячному півострові. Ось що пан Геращенко написав про це в соцмережах:

«Завдяки невідомим патріотам, які залишилися в Севастополі і мають доступ до баз даних кадрів Чорноморського флоту (ЧФ) РФ, ми отримали доступ до бази даних з більш ніж 6 тисяч моряків українського флоту, які… перейшли на бік Росії. Ми цей список зрадників цілий тиждень перевіряли по своїх каналах, і виявилося, що він справжній, повний і достовірний. Не знаємо, навіщо росіяни злили своїх нових товаришів по службі, але думаємо, що зрадників зневажають усі, навіть окупанти, на бік яких вони перейшли».

Так, тих, хто зраджує, особливо з числа офіцерів, ненавидять скрізь і всюди. Давньогрецький філософ Сенека писав: «Немає для воїна більшої ганьби, аніж зрада своїх бойових друзів, зрадникам ніхто й ніколи не довіряє, їх ненавидять навіть ті, кому вони служать». Філософ, мабуть, має рацію. Інакше чому б їхні новоявлені господарі відправили багатьох з них на Північний флот та в інші, не менш «екзотичні» місця Російської Федерації? Схожа перспектива світить і Анатолію. За словами батька, йому вже недвозначно натякнули на це. Тож, мабуть, доведеться змінити севастопольську квартиру на «апартаменти» в якомусь віддаленому гарнізоні на Півночі. Така ціна зради. Сьогодні його мати важко хворіє, але він, ризикуючи бути затриманим і відданим в руки українського правосуддя, боїться відвідати її…

Сьогодні тисячі українців проливають свою кров, протистоячи на Сході країни російсько-терористичній агресії. І водночас деякі громадяни нашої держави, втративши честь і гідність (якщо, звичайно, вони в них були), намагаються прислуговувати ворогу, що прийшов на їхню землю з вогнем і мечем. СБУ часто повідомляє про виявлення і затримання громадян, які, перебуваючи на підконтрольній Україні території, коригують вогонь ворожої артилерії, влаштовують терористичні акти. Наприклад, працівники спецслужби «вирахували» таксиста, який коригував вогонь «Градів» по рідному Маріуполю. Тоді, нагадаю, загинули десятки людей.

А ось колишній 51-річний міліціонер на прізвисько «Лісоруб» коригував артилерійський вогонь по селах Мар'їнського району, звідкіля він родом! А ще цей покидьок у «вільний» час збирав і передавав «козакам Війська Донського» інформацію про розташування військових підрозділів.

УСІ РОЗМОВИ ТЕПЕР УЖЕ КОЛИШНІХ УКРАЇНСЬКИХ ОФІЦЕРІВ, ЯКІ ЧЕСТЬ І ГІДНІСТЬ ПРОМІНЯЛИ НА КВАРТИРИ У КРИМУ, ПОСАДИ І ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, Є ЗВИЧАЙНИМ НАМАГАННЯМ ВИПРАВДАТИ СЕБЕ

Проте серед таких негідників є й «птахи» вищого льоту. Наприклад, нещодавно був заарештований полковник юстиції М. зі слідчого відділу управління СБУ в Донецькій області, який передавав бойовикам інформацію щодо оперативно-службової діяльності цієї спецслужби, а також стосовно проукраїнськи налаштованих жителів Донецької області. Керував його діяльністю офіцер російської ФСБ. При затриманні в зрадника вилучили 40 тисяч американських доларів.

Донедавна ФСБ і ГРУ Російської Федерації, зважаючи на неофіційне благовоління режиму Януковича, почувалися в Україні, як вдома. Сьогодні ситуація змінилася. Але, на превеликий жаль, ще не перевелися в нас громадяни, готові служити ворогу. Саме завдяки таким новоявленим Іудам російські спецслужби і створюють агентурні мережі. Наприклад, офіцер ГРУ на прізвисько «Старшина» завербував жителя Вінницької області громадянина А., який упродовж кількох місяців передавав йому інформацію про військові частини, що дислокуються в регіоні. До речі, ідейний вишкіл цей громадянин пройшов у громадській організації «Молоді регіони», до якої належав.

Люди, які своїми вчинками плюндрують землю, на якій народилися й виросли, з джерел якої пили воду, скоїли тяжкий гріх. І не лише з позицій закону, а й з позицій людської моралі. Бо вони пішли проти своєї країни, своїх співвітчизників. За це їм ніколи не буде прощення.

Сергій ЗЯТЬЄВ

Військовий прокурор Центрального регіону України старший радник юстиції Григорій Рябенко:

— Військовими прокуратурами Центрального регіону України розпочато понад 1800 кримінальних проваджень щодо 4,5 тисячі осіб, які не повернулися з тимчасово окупованої території АР Крим до місць нової дислокації військових частин на материковій частині України. Йдеться переважно про військовослужбовців Збройних Сил України та співробітників Служби безпеки України.

Розшук підозрюваних військовослужбовців доручено підрозділам МВС. Якщо особа знаходиться на окупованій території АР Крим, вона буде затримана прикордонниками в разі перетину державного кордону України.

Винні особи понесуть покарання, передбачене Кримінальним кодексом України. Адже всі вони згідно з чинним законодавством України вважаються дезертирами, їх повідомили про підозру у вчиненні злочинів. Оскільки зв'язатися з ними складно, то це зроблено через офіційні друковані видання.

Державна зрада карається позбавленням волі строком від 12 до 15 років і конфіскацією майна. Для дезертирів згідно із законом передбачене покарання у вигляді позбавлення волі терміном від 5 до 10 років або від 5 до 15 років, залежно від умов, за яких вони вчинили цей злочин, і наслідків, спричинених їхніми діями.

МОРОК РОСІЙСЬКОГО «АГІТПРОПУ»,

АБО ПРО ІНФОРМАЦІЙНЕ СМІТТЯ З КРЕМЛЯ…

Протягом року російська пропаганда доволі агресивно поводилася в інформаційному просторі нашої країни, намагаючись досягти відразу кількох цілей у контексті агресії, яку здійснює проти нашої країни нинішній кремлівський режим. Однак професійний рівень окремих представників цих нащадків «справи Геббельса» виявився таким низьким, що їхні деякі «витвори» нічого, крім посмішки, не викликають. Причому як в Україні, так і у тверезомислячих росіян. Минулорічні історії з розіп'ятими хлопчиками, рабами та винищеними снігурами їх так нічого і не навчили. Перелік російських «витворів пропагандистського мистецтва» має продовження. Тож пропоную такий собі рейтинг цьогорічних пропагандистських дурощів Кремля…

Беззаперечним лідером, своєрідним хітом «фейків» російської «інформаційної» кухні, безперечно, стала поширена 8-го вересня нинішнього року багатьма російськими та українськими засобами масової інформації (ЗМІ) заява голови російського слідчого комітету Олександра Бистрикіна про нібито «доведену» участь нинішнього Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка у війні в Чечні на боці чеченських повстанців проти російських військ у 1994–1995 роках (так звана Перша чеченська війна) та його безпосередню участь у той же час у катуваннях та розстрілах російських військовополонених.

Йшлося про два збройні зіткнення між російськими військами та повсталими чеченцями 31-го грудня 1994-го й у лютому 1995-го року в місті Грозний, де нібито пан Яценюк особисто брав участь у складі «карального загону українських націоналістів». Більше того, Бистрикін у своїй гучній заяві навіть договорився до того, що нинішній український Прем'єр-міністр був навіть за свої військові подвиги …нагороджений особисто Джохаром Дудаєвим орденом «Честь нації».

Що прикметно, суворий російський «слідчий прокурор», роблячи такого роду заяви, навіть ні на хвилину не замислився над рівнем ідіотизму основного їхнього змісту. Цьому йолопу навіть на думку не спало, що у вказані роки (середина 90-х років минулого століття) пан Яценюк тільки-но закінчив середню школу і вступив на юридичний факультет Чернівецького державного університету імені Ю. Федьковича. Тому жодним чином потрапити в зону бойових дій у сусідній державі, зовсім не маючи жодних військових навичок, просто не міг…

Звісно, це російське «вкидання» викликало в інформаційному просторі обох держав просто «вибух» та своєрідну істерику. З недолугого російського прокурора не кепкував тільки лінивий — від фото-жаб в Інтернеті до солідних та серйозних видань обох країн.

Другим за недолугістю «фейком», безперечно, став сюжет новин російського телеканалу «Россия», датований 12 січня 2015 року, про нібито розробку українською політичною партією «Свобода» ескізу нової української банкноти у 1000 гривень… із зображенням Адольфа Гітлера.

Авторів сюжету зовсім не збентежило те, що принаймні 7 млн українців загинули у Другій світовій війні, переважна більшість яких саме воювали проти Третього рейху, фюрером (вождем) якого й був Адольф Гітлер. За цим блюзнірством російських так званих «журналістів» явно проглядалося не тільки їхнє незнання загальновідомих фактів історії, а й повний розпад та відсутність у них бодай мінімуму морально-етичних норм. Вони навіть не усвідомили всю парадоксальність та абсурдність свого повідомлення.

Третє місце нашого рейтингу впевнено посіла газета «Севастопольская правда» з феєричним дописом про «українські диверсійно-розвідувальні групи», які нібито розповсюджують на території окупованого Криму браковані пазли та кросворди на «патріотичну тематику», наприклад, із зображенням президента РФ Путіна. Мовляв, пенсіонери та «патріотично налаштовані громадяни» (зрозуміло, Російської Федерації) складаючи та розгадуючи ці головоломки стикаються із тим, що часто там бракує одного елемента або кросворд навмисно невірно складений. І це нібито завдає шкоди їхньому здоров'ю, мало не доводить до гіпертонічного кризу через хвилювання.

На думку автора допису, таким чином українські спецслужби «демонструють своє звіряче обличчя», навмисно шкодять здоров'ю проросійських кримчан, словом, у такий спосіб «мстять» за втрату Криму.

За повідомленням проросійського активіста з Криму, якогось Михайла Ганецького, який, власне, і поширив у мережі Інтернет цей «шедевр» друкованої журналістики, від якого тхне застарілими штампами ще радянського агітпропу, стосовно цього нібито «прокурором Криму», «славнозвісною» пані Поклонською, відкрито карну справу.

Важко навіть уявити, який морок та каша замінили мізки в головах проросійських журналістів Криму та їхніх читачів, які їм довіряють. Іноді здається, що вони існують у якомусь викривленому або паралельному світі, де чорне — то біле, і навпаки.

Наступне, четверте, місце посів особисто Президент РФ Путін із своєю, заявою про «беззахисний та мирний російський бомбардувальник», який було «необов'язково збивати» турецьким ВПС після того, як він відбомбився (або збирався відбомбитися) по селищам мирних туркоманів (народність, що живе в Сирії поблизу з Туреччиною) і при цьому порушив турецький кордон.

«БЕЗЗАХИСНИЙ ТА МИРНИЙ РОСІЙСЬКИЙ БОМБАРДУВАЛЬНИК» БУЛО «НЕОБОВ'ЯЗКОВО ЗБИВАТИ» — ПАРАДОКСАЛЬНИЙ ВИСЛІВ РОСІЙСЬКОГО ЛІДЕРА ОТРИМАВ ШКВАЛ «СХВАЛЬНИХ» КОМЕНТАРІВ

Цей парадоксальний вислів російського лідера також, завдяки зусиллям російських ЗМІ, набув широкого розголосу у світі і отримав цілий шквал «схвальних» коментарів широкого загалу світової громадськості.

Пан Путін та його підлеглі пропагандисти нічого дивного у словосполученні «беззахисний російський бомбардувальник» так і не вгледіли. Залишається тільки здогадуватись, які ще парадоксальні та дивні кроки здійснить у словотворенні Путін, публічно виправдовуючи свою агресивну зовнішню політику.

П'яте місце нашого рейтингу пропонуємо «інформаційному порталу» проросійського спрямування «Горловка сегодня» із повідомленням про «героїчне відбиття» військами ДНР нібито наступу ЗС України та «міжнародних найманців» на багатостраждальну Горлівку.

У повідомленні від 9 грудня нинішнього року наводяться слова «командира армії ДНР», такого собі пана на прізвисько «Железный», який розповів, що «доблесні» ополченці відбили напад підступної української армії, до складу якої входять «міжнародні найманці». Більше того, «бійцям ДНР» вдалося відкинути українські підрозділи «на другу лінію», а у захоплених українських «бліндажах» вони нібито знайшли прапори США, Європейського Союзу та чомусь… Австралії. На підтвердження своїх «правдивих» слів ватажок бойовиків продемонстрував журналістам російського телеканалу ОРТ та шокованим такою відвертою брехнею представникам ОБСЄ новенькі та чистенькі прапори вказаних країн та організацій разом із прапором України, чомусь запханим у польський чобіт…

Ані вбитих та поранених українських солдатів та найманців, ані міфічних «бліндажів» цей персонаж не продемонстрував. Цікаво, що ця «правдива розповідь» пана «Железного» дійсно відзначалась майже «залізними» аргументами щодо участі «бандерлогів» з усіх вказаних країн (дослівний вислів) саме такої якості, причому у розмові з офіційними представниками саме цих країн (ОБСЄ). З таким же успіхом він міг продемонструвати, наприклад, японський або бразильський прапори, як «беззаперечний доказ» участі громадян саме цих країн у війні на Донбасі.

Звичайно, наведений перелік доробок російського агітпропу щодо збройного конфлікту на Сході нашої країни і загалом «миролюбної» політики РФ цим не вичерпуються. Його можливо продовжувати. Але, підсумовуючи, хочеться відзначити одну рису всіх цих «інформаційних шедеврів» — майже тотальну відсутність їхнього будь-якого дотику з банальною та простою логікою сприйняття та усвідомлення сучасною людиною навколишнього середовища. Залишається тільки здогадуватися, на кого цей «продукт» розрахований і яким є «образ мисли» у його творців.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ВІЙСЬКОВІ ЛІКАРІ ПРИХИЛИЛИ ДО СЕБЕ МЕШКАНЦІВ ДОНБАСУ

У Красноармійську знають: «Хочеш, щоб тебе вилікували, звертайся до військових лікарів»

Ставлення до українських військових у мешканців Красноармійська, що на Донеччині, донедавна було неоднозначним. За спостереженнями наших військових, ще рік тому значна частина населення цього шахтарського та промислового міста з певною пересторогою сприймала бійців Збройних Сил України. Тамтешні мешканці були під впливом потужної ворожої пропаганди і кремлівських фейків. Але їхня свідомість почала помітно змінюватись, коли тут з'явилися військові медики, які активно й щиро допомагають мешканцям Донбасу.

Зі Львова, пункту постійної дислокації, 66-й мобільний госпіталь виїхав у лютому поточного року. Після прибуття до Красноармійська лікувальний заклад розгорнули в найкоротші строки, і вже на четвертий день там прийняли першого хворого. Зараз у госпіталі лікується близько 80 військовослужбовців. Проте були й часи, коли за добу надходило 150 поранених. Особливо напружено доводилося працювати військовим медикам після виходу наших військ із Дебальцевого, боїв у районі Пісків, донецького аеропорту та в інших «гарячих» точках.

За словами начальника 66-го мобільного госпіталю полковника медичної служби Петра Гринька, в його колективі є чимало спеціалістів високої кваліфікації. У складі госпіталю офіцери з Військово-медичного клінічного центру Західного регіону, лікарі, які викладають на кафедрах різноманітних медичних інститутів, мають досвід роботи в обласних і районних лікарнях.

Високий рівень професійної підготовки має й сестринський персонал госпіталю. Старша медична сестра Світлана Разумова розповіла, як військовослужбовці висловлюють представницям молодшого медичного персоналу свою вдячність і повагу. Якщо у стаціонарних закладах при виписці пацієнти часто на знак подяки дарують медичним сестричкам квіти та цукерки, то в польовому шпиталі вони пишуть слова вдячності на листівках, які розміщують на стінах коридору госпіталю. Для тих, кому вони адресовані, — це найбільша винагорода за роботу.

Місцевий мешканець на прийомі у військового стоматолога

— Хоча наш госпіталь по суті є польовим, жодного хворого сьогодні не розміщують у наметах. Усі лікуються у стаціонарних умовах. У наметовому містечку проживають лише бійці підрозділів забезпечення, варта тощо. А вся лікувальна база розташована в будівлі лікарні ДП «Донецька залізниця» (лікарня залізничників), — розповів полковник медичної служби Петро Гринько.

За його словами, цей лікувальний заклад розрахований на 480 ліжок. Приміщення, які цивільні лікарі передали військовим колегам, львівські медики вже відремонтували. Спершу обладнали душові та туалети. Зараз ремонтують палати. Нещодавно розпочали відновні роботи в кисневій станції лікарні, яка тривалий час була в занедбаному стані.

Відтоді, як військові медики зі Львова переїхали на Донбас, вони встигли прихилити до себе місцеве населення. До них щодня звертаються по допомогу й мешканці міста. Військові медики зробили чимало операцій тим із них, хто мав складні патологічні захворювання. Недарма тепер у Красноармійську говорять: «Якщо хочеш, щоб тебе вилікували, звертайся до військових лікарів».

ЛЬВІВСЬКІ МЕДИКИ СТВОРЮЮТЬ НА ДОНЕЧЧИНІ АТМОСФЕРУ ЄДНОСТІ АРМІЇ ТА НАРОДУ

Ось так менше ніж за рік перебування 66-го мобільного госпіталю в Красноармійську його мешканці змінили ставлення до українського військовослужбовця й відтепер вірять тільки в те, що самі бачать. А бачать вони готовність людей у погонах надати якісну медичну допомогу і цивільним незалежно від того, де вони проживають та якою мовою спілкуються. Військові медики створюють у місті атмосферу єдності армії та народу. Для цього, як вони самі кажуть, не роблять нічого особливого, а професійно та самовіддано виконують свою роботу.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

НА НОГИ ПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ СТАВЛЯТЬ… ГОЛКАМИ

Протягом 2015 року в Центрі медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» відновилися майже 500 учасників АТО

…«Кіборг» на ім'я Федір, захищаючи територіальну цілісність України на Донбасі, під час боїв за донецький аеропорт був важко поранений у грудну клітку. Два тижні перебував на межі життя і смерті в реанімації, витримав декілька складних операцій. Післяопераційний період відновлення теж був тяжкий. Відчутно ускладнювали йому життя деформація грудної клітки та задишка...

— Федір прибув до нас на реабілітацію з мамою, яка супроводжувала його під час проходження відновних процедур, — пригадує заступник начальника Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» з медичної частини, працівник Збройних Сил України Євген Кіт. — Після ґрунтовного обстеження, адже маємо найбільшу в Трускавці сучасну лікувально-діагностичну базу, що дозволяє проводити складні клініко-біохімічні та імунологічні дослідження, ми призначили йому комплексне лікування. Зокрема, вирішили застосувати голкорефлексотерапію, магнітолазеротерапію, озокеритові аплікації і, звісно, масаж. Чесно кажучи, ми не очікували на таку позитивну динаміку реабілітації. Вже на третій день Федір, хоч і «з боями», відправив маму додому, оскільки вже міг самостійно пересуватися коридорами лікувально-діагностичного відділення. Це засвідчило, що ми підібрали йому ефективну терапію.

Такого прогресуючого реабілітаційного ефекту вдалося досягти насамперед завдяки застосуванню методу голкорефлексотерапії (акупунктури). Під час сеансу голка впливає на біологічно активні точки і змушує їх залежно від потреби або пришвидшувати, або пригальмовувати обмінні процеси. І це не перебільшення, адже навіть незначне відхилення голки від точки на тілі пацієнта може призвести до зворотного ефекту — викликати спазм або навіть параліч м'яза. До речі, суттєву практичну допомогу в застосуванні цього методу для лікування важких неврологічних станів поранених військовослужбовців надав лікар-волонтер із Південної Кореї професор з орієнтальної медицини доктор Кім.

Василь Вовчанський (четвертий зліва), доктор Кім та Ірина Фідик серед пацієнтів Центру

— Коли Федір уперше продемонстрував нам із доктором Кімом свою спину, ми були шоковані побаченим. Ми аж затамували подих, — пригадує лікар-рефлексотерапевт Ірина Фідик. — І було від чого. Спина пораненого була схожа на решето з численних рубців, з яких сочилася сукровиця. Вже після закінчення сеансу доктор Кім зізнався мені, що до цього йому не доводилося стикатися із настільки важкими наслідками поранення. Головне, що таки вдалося досягти суттєвого покращення стану пацієнта: зникли больові відчуття у грудній клітці та ребрах, перестала турбувати задишка, рубці помітно погладшали, а сирозні виділення припинилися. Щоправда, для цього знадобилося провести 11 сеансів голкорефлексотерапії. Ми були задоволені таким результатом.

Метод голкотерапії виявився ефективним і при реабілітації полковника Володимира Матвєєва, який нині проходить службу у штабі Повітряних Сил Збройних Сил України. Володимир Іванович отримав важкі поранення під час виконання обов'язків начальника передового блокпоста поблизу донецького аеропорту. «Через п'ятнадцять хвилин після оголошення перемир'я бойовики вивели з-за захопленого термінала два БМП і танк та почали гатити по нашому блокпосту. Один зі снарядів розірвався просто всередині укріплення…» Серед важкопоранених був і полковник Володимир Матвєєв. За його життя боролися спочатку хірурги 66-го мобільного госпіталю у Красноармійську, а після евакуації вертольотом до Дніпропетровська до справи долучилися місцеві військові ескулапи, які зробили ще дві складні операції. Проте відновити чутливість лівої руки повністю так і не вдалося. Саме тут і стала у пригоді голкотерапія, яка повернула лівій руці Володимира Івановича відчуття повноцінного руху.

— Звісно, що голкорефлексотерапія доповнює інші процедури, які надаються в центрі. Наші фахівці з неменшою ефективністю застосовують гірудотерапію (п'явколікування), озонотерапію, психоемоційне розвантаження, механотерапію та інші методи, які сприяють якнайшвидшій реабілітації поранених військовослужбовців, — підсумував начальник Центру медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» Василь Вовчанський.

Сергій ВОРОНКОВ

«КОЛИ ВИРІШУЄТЬСЯ ДОЛЯ УКРАЇНИ, МИ МУСИМО ДОПОМАГАТИ ЇЇ ЗАХИСНИКАМ...»

Вінниччину і Донбас розділяють сотні кілометрів. Але події, що відбуваються на Сході України, не залишають байдужими мільйони українців у різних куточках країни, зокрема і представників Вінницької обласної організації ТСОУ

Коли ворог прийшов на поріг нашого дому, до лав Збройних Сил, Національної гвардії та інших військових формувань були призвані сотні жителів Вінниччини.

— Коли на Донбасі розпочалася антитерористична операція, і в регіоні ставало все «гарячіше», ми побачили, до чого призводить багаторічне недофінансування потреб війська. Повилазили багато давніх проблем, зокрема забезпечення солдат обмундируванням, бронежилетами, підрозділів справною бойовою технікою, запчастинами. Тож запропонував колегам взяти своїх земляків під опіку, — розповів голова Вінницької обласної організації Товариства сприяння обороні України Анатолій Кацай.

В обласному, районних та міських осередках ТСОУ за рішенням бюро запровадили посаду інструктора з військово-патріотичної роботи. В обласному комітеті її обійняв Петро Мельничук — колишній «афганець», який став координатором цієї роботи на теренах усієї Вінниччини.

— Моїми першими помічниками є голови районних організацій, — розповідає Петро Васильович. — Кожен із них, тісно співпрацюючи з місцевими органами влади, військовими комісаріатами, знає місце служби та проблемні питання своїх земляків. Через голів сільських рад вони збирають нашим бійцям гуманітарну допомогу і доставляють її до Вінниці. Тут ми все сортуємо, завантажуємо в автівки й веземо на Донбас. Як правило, регулярно в рейс відбувають 2 машини, вщерть завантажені домашніми харчами, спецодягом, паливно-мастильними матеріалами, запчастинами, а також різним робочим інструментарієм, необхідним для будівництва бліндажів та іншого солдатського житла.

Найбільш активно ця робота ведеться в Барському, Гайсинському, Липовецькому районних осередках, які очолюють Анатолій Бондарчук, Валентин Васильченко та Микола Сазанський.

Оборонні організації незалежної України ніколи не могли похвалитися статками. Та все ж вони знаходять можливість допомогти воякам, розуміючи, як їм важко. Наприклад, загальна відстань, яку доводиться долати 2 мікроавтобусам під час гуманітарного рейсу, становить близько 4 тисячі кілометрів. Зважаючи на такий кілометраж, не складно підрахувати, скільки вони «з'їдають» палива. Окрім палива, автівки потребують ремонту, запчастин. За понад рік допомоги військовим підрозділам вінничани здійснили до зони АТО близько 100 рейсів!

ЗА ЧАС АТО ОРГАНІЗАЦІЯМИ ТСО УКРАЇНИ БУЛО ЗІБРАНО ПОНАД 5 МЛН ГРН ВОЛОНТЕРСЬКИХ КОШТІВ ТА ВИДІЛЕНО БЛИЗЬКО 400 ТИСЯЧ ГРН З ФОНДУ ТОВАРИСТВА

— Проте допомагатимемо нашим воїнам і надалі, — каже Анатолій Кацай. — Насамперед за рахунок внутрішніх резервів. Зауважу, що велику допомогу в їхньому проведенні надають нам підприємства, громадські організації, пересічні громадяни, переказуючи кошти на рахунки, відкриті при кожному районному осередку. Працюємо ми прозоро й готові відзвітувати про кожну потрачену копійку, тим паче, що обіг грошей контролюється спільно з представниками фінансових органів місцевих райдержадміністрацій.

У бійців, які повертаються із зони АТО, проблем вистачає. Одна з найболючіших — працевлаштування. Розуміючи це, за ініціативи Анатолія Кацая у Вінниці створили фірму «Вінницьке обласне навчально-охоронне підприємство ТСО України». До того ж Вінницький обласний спортивно-технічний клуб ТСО України отримав ліцензію на підготовку й підвищення кваліфікації охоронців та інкасаторів. Після цього звернулися до голів місцевих органів влади, центрів зайнятості з проханням розглянути можливість направлення на навчання воїнів, які повертаються до мирного життя. Причому з перспективою подальшого працевлаштування.

У місті над Бугом розташований Військово-медичний клінічний центр Центрального регіону, в якому лікуються учасники АТО. Незважаючи на всі старання держави щодо забезпечення цього закладу ліками, проблеми все ж є. Тому Вінницька обласна оборонна організація придбала для центру медичне обладнання, лікувально-перев'язувальні матеріали.

— Ми вдячні Анатолію Олександровичу та його колегам, які відгукнулися на прохання надати допомогу, — говорить начальник центру полковник медичної служби Сергій Петрук.

Кільком родинам загиблих оборонне товариство Вінниччини виділило близько 40 тисяч гривень. Сума скромна, але ці гроші хоч трішки допоможуть родинам у вирішенні побутових проблем.

— Те, що робить Анатолій Олександрович зі своїми колегами, багато значить для бійців, які повертаються зі Сходу, — говорить Ярослав Солігор — колишній військовослужбовець, учасник антитерористичної операції. — Наприклад, вони, як і члени їхніх родин, можуть опанувати водійське ремесло в будь-якій автошколі товариства за 50 відсотків вартості. Такою пропозицією скористалися вже близько 40 осіб.

За словами голови ТСО України Віктора Тімченка, за час проведення антитерористичної операції організаціями ТСО України було зібрано понад 5 мільйонів гривень волонтерських коштів та виділено близько 400 тисяч гривень з фонду Товариства. Всі вони пішли на вирішення нагальних потреб захисників країни. Ніхто ніякого розпорядження про це не давав. Люди так чинять від щирого серця. У цьому вбачають і людський, і громадянський обов'язок.

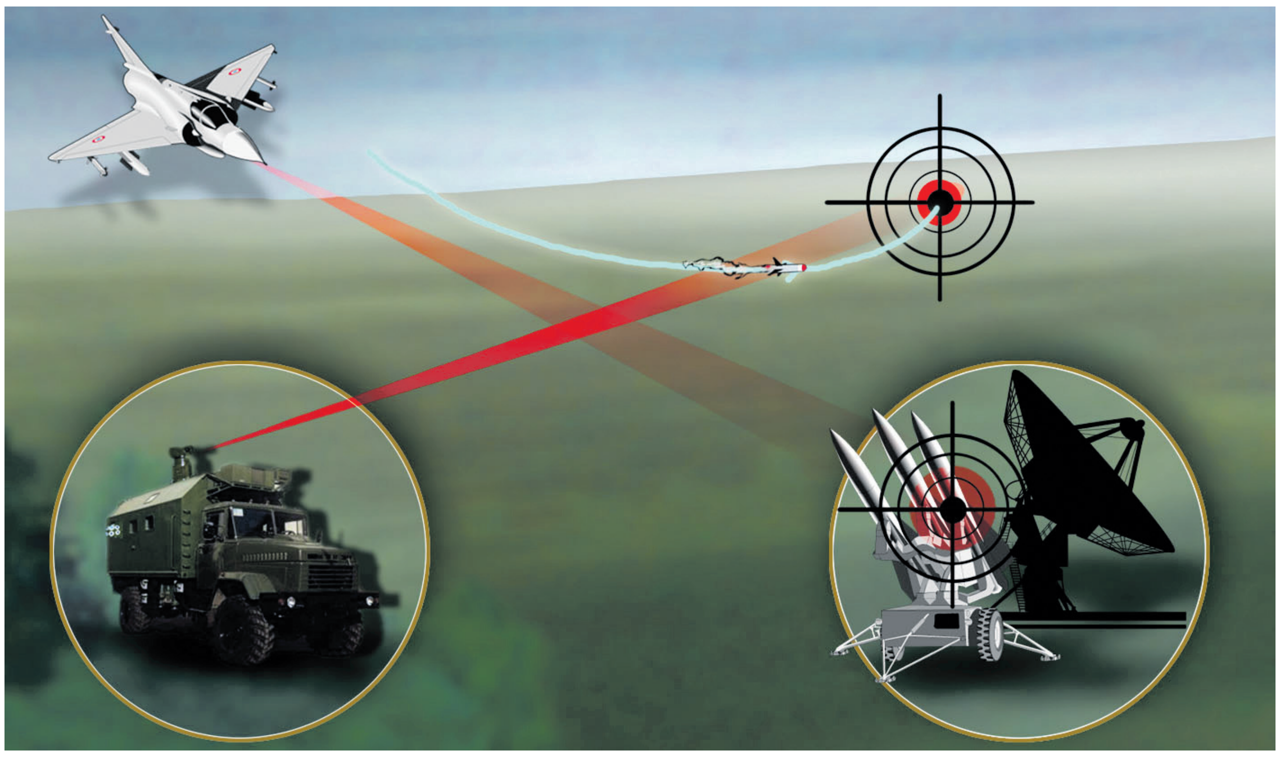
Сергій ЗЯТЬЄВ

«КАШТАН» ЗАХИЩАЄ ОБ’ЄКТИ ВІД ВИСОКОТОЧНОЇ ЗБРОЇ

Мобільний автоматизований комплекс оптико-електронної протидії перенацілює ворожі ракети на фальшиві цілі

Під час цьогорічної міжнародної спеціалізованої виставки «Зброя та безпека-2015» серед численних перспективних розробок вітчизняного ОПК був представлений і автоматизований комплекс оптико-електронної протидії «Каштан-3М». Його виробник — столичне Державне підприємство «Науково-дослідний інститут «Квант». Цей комплекс призначений для захисту важливих об’єктів від високоточної зброї — ракет, снарядів та авіабомб із напівактивними лазерними головками самонаведення. Причому він не позиціонується з наявними нині сучасними комплексами протиповітряної оборони, а слугує додатковим засобом захисту. Так би мовити, «розквітаючи» поруч із об’єктом, «Каштан-3М» відводить від нього високоточну ракету.

Комплекс розміщується на незначній відстані від об’єкта, який необхідно захистити. За допомогою приладів виявлення лазерного випромінювання він фіксує момент підсвічування цілевказівника літака, декодує його й на безпечній відстані «позначає» фальшиву лазерну ціль, на яку перенацілюється ворожа ракета чи бомба.

«Каштан-3М» здатний «збити з пантелику» ракету, що вже рухається в напрямку об’єкта

«КАШТАН» ЗДАТНИЙ РЕАГУВАТИ ВІДРАЗУ НА ДЕКІЛЬКА ВИСОКОТОЧНИХ БОЄПРИПАСІВ, ВИПУЩЕНИХ ПО ЦІЛІ

Розробники комплексу також передбачили такий варіант, коли по об’єкту буде випущено декілька боєприпасів, — «Каштан-3М» здатний на них зреагувати. При цьому на підготовку для зустрічі ворожих ракет комплекс витрачає 1–2 секунди. Цього достатньо, аби «збити з пантелику» чергову ракету, що вже рухається в напрямку об’єкта.

Зазвичай для того, щоб надійно захистити важливий об’єкт, навколо нього завчасно розгортаються 8–10 об’єктів, які використовуються як фальшиві лазерні цілі. В режимі «прив’язка» їх кутові координати вводяться в пам’ять обчислювальної машини, після чого комп’ютер автоматично визначає фальшиву лазерну ціль, на яку реагує випущена ракета. При цьому апаратура не лише виявляє випромінювання цілевказівника, а й пеленгує його, тобто визначає кутові координати.

Головний інженер ДП «НДІ «Квант» Олександр Панченко запевняє, що «Каштан» надійно захищатиме важливі об’єкти. На його думку, значно дешевше експлуатувати комплекс, ніж витрачати кошти на відновлення важливих об’єктів інфраструктури після їхнього ураження високоточною зброєю. До того ж «Каштан-3М» економний в експлуатації: по-перше, не використовує боєприпасів, які доволі дорогі, а по-друге, за годину роботи витрачає лише відро солярки.

Сергій ВОРОНКОВ

З 2004 року країна розпочала модернізувати та оновлювати своє озброєння

2007 року ЗС Румунії повністю перейшли на контрактну армію

ЗБРОЙНІ СИЛИ РУМУНІЇ:
ВІДМОВИЛИСЯ ВІД ПРИЗОВУ Й АКТИВНО ПЕРЕОЗБРОЮЮТЬСЯ

До НАТО Румунія вступила в березні 2004 року і відтоді почала активно перебудовувати свої збройні сили. 2007 року наша південно-західна сусідка Румунія відмовилася від призову й повністю перейшла на контрактну армію. При цьому в кадровому питанні акцент зробили на створенні професійного сержантського корпусу. Побудова національного війська здійснюється у відповідності до «Стратегії розвитку Збройних сил Румунії», розрахованої на період до 2025 року.

З 2004 року країна розпочала модернізувати та оновлювати озброєння свого війська. Хоча через брак коштів останнім часом цей процес дещо сповільнився. Якщо з моменту вступу Румунії до Альянсу її витрати на оборону становили трохи більше 2 % від ВВП, то зараз вони не перевищують 1,4 % на рік. Це зниження спричинене світовою фінансовою кризою 2008 року. Проте сьогодні ситуація дещо стабілізувалася, тож військово-політичне керівництво Румунії оптимістично оцінює перспективи оборонної сфери держави. Про це нещодавно заявив і президент Румунії. Він, зокрема, сказав, що його держава до 2017 року збільшить бюджетні витрати на оборону до 2% ВВП.

Сьогодні Румунія є активним учасником навчань і тренувань, що проводяться під егідою НАТО. Останнім часом спостерігається дедалі більший інтерес США і НАТО до кавказько-чорноморського регіону, і Румунії відводиться важлива роль у встановленні натовського контролю над ним. На території цієї країни відкриваються нові військові бази США і НАТО, в будівництво і модернізацію яких інвестують значні фінансові ресурси.

Румунська армія нині має 3 види збройних сил чисельністю 74 тисячі осіб: сухопутні війська, військово-повітряні та військово-морські сили. З 2007 року в ЗС Румунії підготовка військ проводиться за стандартами НАТО («обкатування» офіцерського складу проводилося в «гарячих точках» — Іраку та Афганістані).

Сухопутні війська цієї держави налічують 48 500 осіб. Основу бойового складу становлять 3 піхотні дивізії, бригада бойової підтримки тощо. В арсеналі — озброєння і військова техніка як радянського виробництва, так і західного та національного. Це, зокрема, танки TR — 85M1, бойові машини піхоти MLI-84, бронетранспортери ZIMBRU, реактивні системи залпового вогню LAROM, засоби ППО — 2К12М KUB, GEPARD, 2Р25М KUB, CA-95, OSA-AKM 9К33М3.

У військово-повітряних силах країни авіація організаційно зведена в 4 повітряні флотилії (за прийнятою в ЗС Румунії термінологією): 71-шу та 86-ту бойові, 90-ту транспортну, а також 95-ту, яка має переважно навчальні завдання — забезпечення льотної підготовки.

На озброєнні ВПС Румунії нині знаходяться модернізовані за допомогою ізраїльських фірм винищувачі МіГ-21 радянського виробництва, ресурс яких найближчими роками вичерпується.

Тому в процесі реалізації перебуває програма, за якою Румунія отримає від США американські винищувачі F-16. У цілому плани румунського Міністерства оборони з оновлення парку винищувачів передбачають 3 етапи. 2013 року уряд схвалив проект закону, згідно з яким країна придбає в Португалії 12 багатофункціональних легких винищувачів четвертого покоління F-16 «Файтінг Фалкон». На другому етапі румуни придбають нові F-16, а на третьому — закуплять 24 американські винищувачі-бомбардувальники п'ятого покоління F-35 JSF. Скажу, що Румунія вивчала також можливість придбання шведських винищувачів JAS-39 «Гріпен» і бойових літаків європейської компанії Eurofighter та французької «Дассо».

ДО 2025 РОКУ ВМС РУМУНІЇ МІЦНО ПОСЯДУТЬ ТРЕТЄ МІСЦЕ ЗА ПОТУЖНІСТЮ ФЛОТУ В ЧОРНОМОРСЬКОМУ БАСЕЙНІ

Крім того, США допомогли якісно модернізувати системи протиповітряної оборони Румунії та виявлення надводних (морських) об'єктів. Під час цього процесу застарілі радянські радіолокаційні станції були замінені на ефективніші американські AN/FPS-117.

Парк військово-транспортної авіації цієї країни також підсилено завдяки іноземній допомозі. Задовго до вступу в НАТО на озброєння армії Румунії надійшли американські військово-транспортні літаки C-130. Це покращило можливості румунських військових щодо їхньої участі в операціях НАТО на віддалених театрах військових дій, зокрема в Іраку та Афганістані.

Військово-морські сили Румунії призначені для захисту національних інтересів держави в акваторії Чорного моря й на річці Дунай. Також у межах членства в НАТО румунські ВМС виконують комплекс завдань, визначених для них командуванням ОВМС НАТО в Європі (штаб у Неаполі, Італія). На сьогодні в бойовому складі ВМС налічується 16 бойових кораблів, 20 бойових катерів, а також 16 допоміжних суден. Крім того, в резерві є 60 кораблів і катерів. У 2006–2008 роках Румунія отримала від Великої Британії 2 фрегати — «Ковентрі» та «Лондон». Це продемонструвало відмову Румунії від орієнтації на озброєння радянського і російського зразка у зв'язку з переходом збройних сил країни на стандарти НАТО.

Нині влада країни вирішила орієнтуватися на національного виробника. Про це свідчить і ухвалена 2012 року кораблебудівна програма, розрахована до 2025 року. Згідно з цим документом до складу ВМС Румунії введуть до 20 нових бойових кораблів і буде модернізовано єдиний підводний човен «Дельфінул» радянського проекту типу «Варшав'янка». Якщо цю програму буде виконано, то до зазначеного часу ВМС Румунії міцно посядуть третє місце за потужністю флоту в Чорноморському басейні, поступаючись лише Туреччині та Росії.

Водночас після подій 11 вересня 2001 року в Румунії прийняли рішення щодо створення підрозділів спецоперацій. Нині у складі ЗС цієї держави функціонують 2 частини, основним призначенням яких є проведення спеціальних операцій — 1-й батальйон спецоперацій Vulturii в місті Тиргу-Муреш та батальйон «агентурної розвідки» в місті Бузеу, а також частина для проведення психологічних операцій.

Батальйон спецоперацій Vulturii має структуру і виконує завдання, аналогічні «зеленим беретам» США. Створення частини, відбір особового складу та його підготовку здійснювали американські фахівці. У складі 1-го батальйону спецоперацій Vulturii налічується близько 500 осіб. До програми їхньої бойової підготовки входять ведення бойових дій, спеціальна розвідка, боротьба з тероризмом, збір даних, звільнення заручників тощо. На озброєнні батальйону є бронемашини на базі позашляховика «Хаммер», а також румунського виробництва «TABC-79» і «B-33 Зімбру».

Батальйон «агентурної розвідки» (Human Intelligence) створений на базі 404-го розвідувального центру. Під час виконання поставлених завдань особовий склад цього підрозділу отримує необхідну інформацію від військовополонених, шляхом опитування цивільних осіб у тилу ворога, використання засобів електронного контролю, аерофотозйомки та безпосереднього спостереження.

Роман ВУС

ПРАПОР УКРАЇНИ ЦЬОГОРІЧ 477 РАЗІВ ПІДНІМАВСЯ НА МІЖНАРОДНИХ СПОРТИВНИХ АРЕНАХ

У грудні 2015 року було відзначено 23-тю річницю з дня заснування Центрального спортивного клубу Збройних Сил України

Жіноча команда з легкої атлетики на VI Всесвітніх іграх серед військовослужбовців. Корея, 2015 рік

За ці роки армійські спортсмени взяли участь у 2296 міжнародних та 2234 всеукраїнських змаганнях, на яких здобули 17295 медалей різного ґатунку. Серед армійських спортсменів — 22 олімпійські чемпіони та більше 500 чемпіонів світу та Європи.

За словами начальника Управління спорту Міністерства оборони України полковника Юрія Фіногенова, впродовж тільки поточного року армійці взяли участь у 286 міжнародних змаганнях та здобули 164 золотих, 160 срібних та 153 бронзові медалі. 36 спортсменів стали чемпіонами, а 74 — призерами чемпіонатів світу та Європи. На всеукраїнських змаганнях завойовано 758 золотих, 556 срібних та 495 бронзових медалей.

Вочевидь, що за цією вражаючою переможною статистикою стоїть щоденна титанічна праця спортсменів та їхніх тренерів.

На сьогодні в підпорядкуванні Управління спорту Міністерства оборони України знаходяться 6 спортивних закладів. Серед них статус бази олімпійської та параолімпійської підготовки мають Центральний спортивний клуб ЗС України в Києві, Навчально-спортивна база літніх видів спорту в Львові, Навчально-спортивна база зимових видів спорту «Тисовець» (смт Сколе, Львівська обл.). Ще три спортивні клуби знаходяться в Одесі, Білій Церкві та Херсоні. Також управлінню підпорядкована 95-та група спортсменів-інструкторів вищої кваліфікації.

Найважливішими поточного року для військових спортсменів стали I Європейські ігри, що відбулися у столиці Азербайджану Баку, та VI Всесвітні ігри серед військовослужбовців у Мундженоі, що в Південній Кореї.

У Баку національні прапори нашої збірної, до складу якої увійшли 37 армійців, захищали 243 спортсмени, які виступали в 19 видах спорту та посіли 8-ме загальнокомандне місце. Зокрема, армійськими спортсменами було здобуто 7 золотих, 4 срібні та 5 бронзових медалей.

СЕРЕД АРМІЙСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ — 22 ОЛІМПІЙСЬКІ ЧЕМПІОНИ ТА БІЛЬШЕ 500 ЧЕМПІОНІВ СВІТУ ТА ЄВРОПИ

На VI Всесвітніх іграх серед військовослужбовців у восьми видах спорту змагалися 65 армійських спортсменів. Збірній команді Збройних Сил України вдалося здобути 5 золотих, 9 срібних та 12 бронзових медалей та посісти 10-те загальнокомандне місце серед 117 команд-учасниць ігор.

Загалом кращими спортсменами року в ЦСК ЗС України визнані солдат Жан Беленюк (боротьба греко-римська, 85 кг) та працівник Збройних Сил України Олег Верняєв (спортивна гімнастика). А кращими наставниками — старший тренер ЦСК ЗС України майор Андрій Парталян та працівник ЗС України Віктор Антонов.

Гнат ЛЕЙКА

КОМАНДА МІНОБОРОНИ — ПЕРЕМОЖЕЦЬ XVIII СПАРТАКІАДИ СЕРЕД ПРАЦІВНИКІВ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Нещодавно в Міністерстві молоді та спорту України вітали переможців та призерів XVIII Спартакіади серед працівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади. За результатами змагань перше місце в загальнокомандному заліку в групі силових структур посіла команда Міністерства оборони України.

Загалом у спартакіаді, що відбувалася з вересня по листопад, взяли участь понад 1000 представників із 38 установ — міністерств, державних служб, комітетів та інших органів виконавчої влади. Змагання проводилися у 13 видах спорту.

Медалями та дипломами за перемоги в особистому заліку були нагороджені представники Міноборони Павло Ламанов, Юлія Крепак, Олександр Мокляк, Ігор Запорожець, Дмитро Оленєв та Володимир Жолнерчик.

КРАЩІ АРМІЙСЬКІ СПОРТСМЕНИ 2015 РОКУ

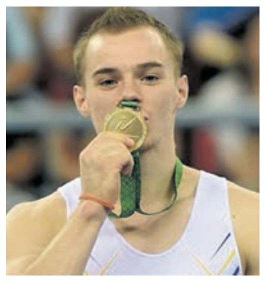
Солдат служби за контрактом Жан Беленюк (боротьба греко-римська, 85 кг) —
золотий призер чемпіонату світу (США);
срібний призер I Європейських ігор (Азербайджан);
золотий призер VI Всесвітніх ігор серед військовослужбовців (Південна Корея).

Старший сержант Марина Кийко (стрибки на батуті) —
бронзова призерка чемпіонату світу (Данія).

Працівник ЗС України Олег Верняєв (спортивна гімнастика) —
срібний призер чемпіонату світу (Велика Британія);
двічі золотий та срібний призер I Європейських ігор (Азербайджан);
двічі золотий призер чемпіонату Європи (Франція).

Молодший лейтенант Юлія Прокопчук (стрибки у воду) —
срібна призерка чемпіонату світу;
золота та бронзова призерка чемпіонату Європи (Німеччина).

Сержант служби за контрактом Олег Горшковозов (стрибки у воду) —
бронзовий призер чемпіонату світу;
срібний та бронзовий призер чемпіонату Європи (Німеччина).

Працівник ЗС України Наталія Москвіна (стрибки на батуті) —
бронзова призерка чемпіонату світу (Данія).

Працівник ЗС України Наталія Пигида (легка атлетика) —
золота призерка чемпіонату Європи (Чехія);
Срібна та бронзова призерка I Європейських Ігор (Азербайджан).

Працівник ЗС України Олена Кравацька (фехтування) —
срібна призерка чемпіонату світу;
золота призерка I Європейських Ігор (Азербайджан);
бронзова призерка чемпіонату Європи (Швейцарія).

Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова оголошує набір до ад'юнктури в 2016 році за спеціальністю 20.02.14 — озброєння і військова техніка.

До ад'юнктури на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старші 40 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи, мають досвід служби у військах (силах) не менше 2 років.

Кандидати до ад'юнктури складають конкурсні вступні іспити зі спеціальності, філософії та іноземної мови, які проводитимуться з 1 по 30 липня 2016 року.

Рапорт про вступ до ад'юнктури подається за підпорядкованістю до 1 лютого 2016 року.

Разом із рапортом подаються:

список опублікованих наукових праць і винаходів (у разі їх відсутності — наукові доповіді (реферати) з обраної спеціальності);

копія диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра;

посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);

службова характеристика;

копія службової картки;

витяг з протоколу засідання вченої ради вищого військового навчального закладу (для офіцерів, які вступають до ад'юнктури безпосередньо після закінчення оперативно-стратегічного або оперативно-тактичного факультетів);

медична довідка про стан здоров'я за формою № 286-у.

Диплом про вищу освіту подається вступником особисто.

Порядок подання документів кандидатів до ад'юнктури викладено в Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів у Збройних Силах України, затвердженій наказом Міністра оборони України і Міністра освіти і науки України від 30.06.2000 № 194/265.

Додаткову інформацію про умови прийому до ад'юнктури та програми вступних іспитів можна отримати в науково-організаційному відділенні Житомирського військового інституту імені С. П. Корольова або на веб-сайті військового інституту www.zvir.zt.ua.

Довідки за адресою: 10004, м. Житомир-4, проспект Миру, 22, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова.

Телефон для довідок: (0412) 25-04-91 (дод. 3–83), науково-організаційне відділення.

***

Командування Сухопутних військ Збройних Сил України оголошує конкурс про добір кандидатів на заміщення вакантних посад державних службовців.

<u>в період з 21.12.2015 по 21.01.2016:</u>

головний спеціаліст фінансово-економічної служби — 1 посада

з/пл. від 1800 грн, (тимчасово, на час відпустки основного працівника по догляду за дитиною)

спеціаліст 1 категорії фінансово-економічної служби — 1 посада

з/пл. від 1800 грн.

<u>Вимоги до кандидатів:</u>

<u>Для головного спеціаліста:</u> вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста — не менше 3 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління — не менше 5 років.

<u>Для спеціалістів 1 категорії:</u> вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи на державній службі на посаді спеціаліста 2 категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

Довідки за телефоном: (044) 271-10-99

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення в будівлі інв. №21 військового містечка № 25, площею 246,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Черкаська обл, м. Умань.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква (далі КЕВ м. Біла Церква).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 31.12.2015.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з відміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 11 год. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова 1, каб. 18.

Документи надсилати поштою за адресою: 09107, Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Телефон для довідок: 068-739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

Озброєння Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу визначення потреб управління планування технічного забезпечення Озброєння Збройних Сил України.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

Термін подання документів на конкурсну комісію протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ-119, Дегтярівська, 28А, відділ особового складу організаційно-планового управління Озброєння Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефоном: (044) 481-59-00.

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує прийом до докторантури та ад'юнктури в 2016 році.

Підготовку заплановано здійснювати за такими спеціальностями:

в докторантурі:

05.13.06 — інформаційні технології;

20.01.01 — воєнне мистецтво;

20.02.14 — озброєння і військова техніка;

в ад'юнктурі:

05.13.06 — інформаційні технології;

13.00.04 — теорія і методика професійної освіти;

19.00.09 — психологія діяльності в особливих умовах;

20.01.01 — воєнне мистецтво;

20.01.05 — будівництво Збройних Сил;

20.01.10 — розвідка та іноземні армії;

20.02.12 — військова кібернетика, системи управління та зв'язок;

20.02.14 — озброєння і військова техніка;

20.02.22 — військова історія.

Офіцери, які виявили бажання вступити до докторантури або ад'юнктури Національного університету оборони України імені Івана Черняховського, повинні до 1 лютого 2016 року подати рапорти за підпорядкованістю.

Разом з рапортом подають документи, перелік яких наведений у пунктах 3.1.4 та 4.1.9 Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України, затвердженої наказом Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 30 червня 2000 року № 194/265 (зі змінами).

Додаткову інформацію можна отримати на офіційному сайті Національного університету оборони України імені Івана Черняховського **(www.nuou.org.ua)** та за телефоном: (044) 271-05-24.

***

Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба оголошує набір до докторантури та очної ад'юнктури в 2016 році.

Набір до докторантури та очної ад'юнктури Харківського університету Повітряних Сил здійснюється за спеціальностями:

до докторантури:

20.02.12 — військова кібернетика, системи управління та зв'язок (військові науки); 09.00.03 — соціальна філософія та філософія історії (філософські науки);

до ад'юнктури:

20.01.01 — воєнне мистецтво (військові науки);

20.02.14 — озброєння і військова техніка (технічні науки);

05.12.17 — радіотехнічні та телевізійні системи;

05.13.06 — інформаційні технології.

Підготовка докторів і кандидатів наук за цими спеціальностями проводиться за такими основними напрямами: авіація, наземне забезпечення авіації, зенітні ракетні війська Повітряних Сил Збройних Сил України, автоматизовані системи управління військами та озброєнням, радіотехнічні війська Повітряних Сил Збройних Сил України, протиповітряна оборона Сухопутних військ Збройних Сил України, радіоелектронна розвідка та радіоелектронна боротьба, електротехніка.

Умови вступу та порядок оформлення документів до докторантури та ад'юнктури викладено в Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України, що затверджена наказом Міністра оборони України і Міністра освіти і науки України від 30.06.2000 № 194/265.

Довідки за адресою: 61023, м. Харків-23, вул. Сумська, 77/79, Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

Телефон для довідок: (057) 704-96-01.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

За результатами конкурсу, що відбувся 14 грудня 2015 року о 10 год., з відбору суб'єктів оціночної діяльності переможцем визнано ФОП Чебаков О.І. на виконання робіт з оцінювання об'єкта — нежитлове приміщення будівлі інв. № 13 військового містечка № 40 площею 266,65 кв.м, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Білоруська, 40.

За результатами конкурсу, що відбувся14 грудня 2015року об 11.00 год, з відбору суб'єктів оціночної діяльності, переможцем визнано ФОП Рябченко О.М. на виконання робіт з оцінювання об'єкта — нежитлове приміщення одноповерхової будівлі № 9 магазину та чайної (інвентарний № 10310008) військового містечка № 64 площею 146,00 кв.м, що знаходиться за адресою: м. Київ, просп. Повітрофлотський, 6.

За результатами конкурсу, що відбувся 14 грудня 2015 року о 12 год, з відбору суб'єктів оціночної діяльності переможцем визнано ТОВ «Український фінансово-інвестиційний союз» на виконання робіт з оцінювання об'єкта — нежитлове приміщення будівлі інв. № 10 військового містечка № 22 площею 1,00 кв.м, що знаходиться за адресою: Київська обл., Васильківський р-н., с. Данилівка.

За результатами конкурсу, що відбувся 14 грудня 2015 року о 12:30, з відбору суб'єктів оціночної діяльності переможцем визнано ТОВ «Інком-Бізнес-Центр» на виконання робіт з оцінювання об'єкта — нежитлові приміщення будівлі інв. № 24 військового містечка № 197площею 221,00 кв.м, що знаходиться за адресою: Київська обл., м. Боярка, вул. Хрещатик, 103.

***

Інформація Новоград-Волинської КЕЧ району про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання майна.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністра оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за № 699/27144 переможцем конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання майна:

— асфальтований танцювальний майданчик площею 150,0 м^2 військового містечка №3 за адресою: Житомирська обл., м. Новоград-Волинський, вул. Леваневського, 25;

— нежитлові приміщення ларьку торговельного площею 23 м^2 буд.№147 військового містечка №3 за адресою: Житомирська обл., м. Новоград-Волинський, вул. Леваневського, 25

з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати та укладення договору оренди;

визнано суб'єкт оціночної діяльності ПП «Україна-Експерт-Центр».

***

ОГОЛОШЕННЯ №286/11/280-НЕР про результати проведення конкурсу щодо закупівлі квартир на вторинному ринку та на умовах пайової участі в регіонах України.

1. Замовник:

1.1. Найменування: **Міністерство оборони України.**

1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: **00034022.**

1.3. Місцезнаходження: **Повітрофлотський проспект, 6, м. Київ, 03168.**

1.4. Головний розпорядник коштів (повне найменування та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ): **Міністерство оборони України, 00034022.**

2. Джерело фінансування закупівлі: **кошти державного бюджету України.**

3. Інформація про предмет закупівлі:

3.1. Найменування предмета закупівлі: **закупівля квартир на вторинному ринку та на умовах пайової участі в регіонах України.**

3.2. Кількість та місце поставки товарів чи надання послуг: **м. Львів — до 30 квартир.**

3.3. Строк поставки товарів або надання послуг: **до 25 грудня 2015 року.**

4. Інформування про процедуру закупівлі:

4.1. Адреса веб-сайта, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: **<u>www.mil.gov.ua</u>, розділ «Державні закупівлі».**

4.2. Дата оприлюднення та номер оголошення про проведення процедури закупівлі, опублікованого в засобах масової інформації: **№ 286/11/244-НЕР у газеті «Народна армія» від 27.11.2015 року № 89 (5424).**

5. Результат проведення процедури закупівлі:

5.1. Дата визначення переможця конкурсу, який подав найвигіднішу конкурсну пропозицію:.

5.2. Конкурс відмінено чи визнано таким, що не відбувся: **конкурс визнано таким, що не відбувся.**

5.2.1. Дата прийняття рішення: **18.12.2015 року.**

5.2.2. Причина: **у зв'язку зі скороченням видатків на здійснення закупівлі.**

6. Ціна найбільш економічно вигідних конкурсних пропозицій:.

7. Інформація про переможця конкурсу:.

***

Командування Сухопутних військ Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади державного службовця

<u>в період з 21.12.2015 по 21.01.2016:</u>

спеціаліст 1 категорії фінансово-економічного управління — 1 посада

з/пл. від 1800 грн.

<u>Вимоги до кандидата</u>

<u>Для спеціаліста 1 категорії:</u> вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи на державній службі на посаді спеціаліста 2 категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

<u>Довідки за телефоном: (044) 271-10-99.</u>

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження об'єктів нерухомого військового майна, яке може бути відчужено окремо від земельних ділянок, що відбувся 22 грудня 2015 року о 10:00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 2 грудня 2015 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» номер # 90(5425) від 4 грудня 2015 року).

Рішенням конкурсної комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності (далі — комісія), одноголосно вирішено лот 2 зняти з розгляду як такий, що не відповідає технічній документації.

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв визначених Наказом, рішенням комісії оголошено переможців таких суб'єктів оціночної діяльності:

за лотом 1 переможець — ПП «Експерт-Сервіс-Консалт»;

за лотом 3 переможець — ФОП ЧАБАКОВ Олексій Іванович;

за лотом 4 переможець — ТОВ Консалтингова компанія «ОСТРІВ».

Я НЕ ЧАСТО КАЖУ ПРО ЛЮБОВ...

Я не часто кажу про любов,
Хоч люблю без перерви на втому.
Йде війна, і сьогодні ти знов,
Вже без мене, рушаєш із дому.

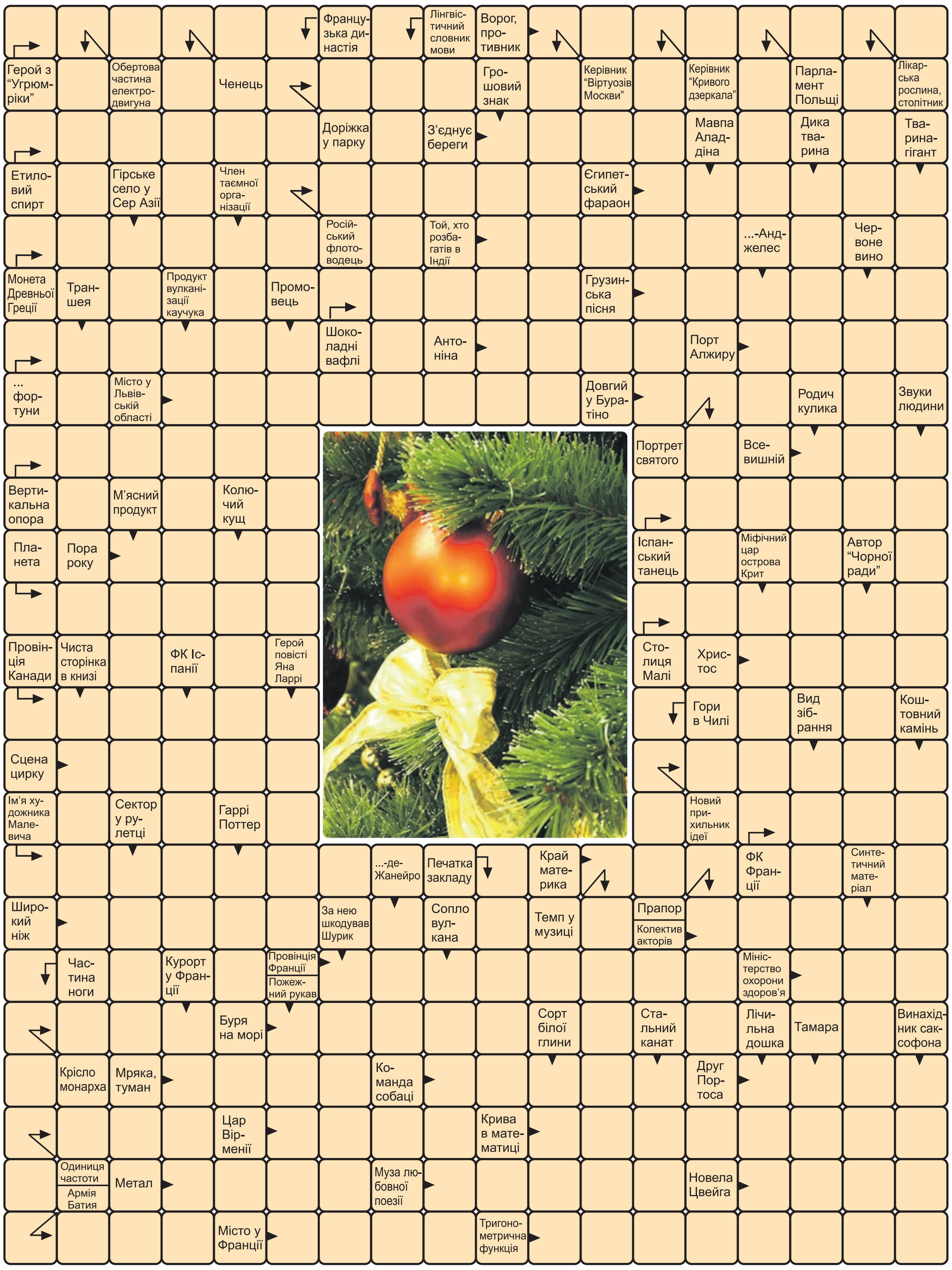
Я сльозою твій шлях не скроплю,
Хай заплаче ворожая зграя.
Поважаю, пишаюсь, люблю,
З перемогою вернешся — знаю!

Обереги моїх молитов
Зграю спинять зомбовану вовчу.
... Я не часто кажу про любов,
А сьогодні — укотре — не змовчу...

Валентина ПОПЕЛЮШКА,
Закарпаття

Старший радіотелеграфіст старший солдат військової служби за контрактом Альона Галамайчук служить у 95-й оаембр. Сьогодні вона разом зі своїми товаришами виконує завдання в зоні АТО. Найбільше вона мріє, щоб в Україні закінчилася війна.

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ЛЮБИ ЖИТТЯ ТАКИМ, ЯКИМ ВОНО Є. І ВОНО ПОЛЮБИТЬ ТЕБЕ

Заповіді 104-річного карпатського мудреця Андрія Ворона

■ Небо любить тих, хто дарує життя і підтримує життя. Ніхто не знає, скільки, де і як йому жити. І ти не знаєш. Зернина, що лягає в ґрунт, не журиться, коли і що з неї виросте. Вона просто росте через терня, тягнеться до неба. Так і ти чини, бо ти — зернятко Неба.

■ Нехай продуктивне творення супроводжує тебе до останнього дня. Не припиняй робити те, що ти вмієш і знаєш, — ні з віком, ні з інших причин та обставин. Треба робити навіть не маючи рук. Нехай не зупиняє тебе підступна думка: кому це залишиться? Творець підтримує тих, хто творить.

■ Люби життя таким, яким воно є. І воно полюбить тебе.

У КИЄВІ ВІДКРИЛИ ГОЛОВНУ ЯЛИНКУ КРАЇНИ

На Софійській площі у Києві запалили вогні на головній ялинці України. Також кияни та гості столиці можуть відвідати відкритий майданчик розваг «Зимова країна» у столичному «Експоцентрі України». А на Поштовій площі триватиме фестиваль «Європейська зима», де всі матимуть нагоду ознайомитися з традиціями новорічних і різдвяних святкувань різних країн Європи.

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

Блондинка прийшла в піцерію, офіціант її запитує:
— На скільки шматочків вам порізати піцу? На 4 чи на 8?
Вона відповідає:
— Авжеж на 4, я ж 8 не з'їм!!!

***

— Дівчино, це вам від чоловіка за он тим столиком.
— А що це?
— Його рахунок.

***

Якби чоловіки вміли читати жіночі думки, вони все одно нічого б не зрозуміли.

Одна з робіт конкурсу карикатур проти путінської агресії
Малюнок Вадима ШЕВЧЕНКА

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Укрполіграфмедіа» (вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).
Наклад 31898 Замовлення 58093
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Костянтин МАШОВЕЦЬ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114